

HAFTALIK SiYASi GAZETE

SOSYALiST CUMHURiYET

SAYI: 242 / 7 HAZİRAN 2022 - 5 TL

GEZİ'NİN RUHU GEZİYOR:
KORKMAYIN,
BİZ HALKIZ!

S.10

ÇARE SOSYALİZM,
ÇARE SOSYALİST GÜÇBİRLİĞİ

YAĞMA YOK,

SOSYALİZM VAR!

İşçiler seri halde ve topluca öldürülüyorlar

Sınıf savaşları çok amansız ve sert yaşanıyor. Savaşlarda insanlar ölüyor. Sınıf savaşında da insanlar ölüyor, burjuva sınıfı kendi karı için her gün işçileri öldürüyor. Bu öldürme eylemi bazen gizli bazen de aleni oluyor. İş kazaları, meslek hastalıkları deniyor, kimileri kader diyor, kimleri fitrat diyor. Her ne denirse densin, Tufeyli sınıf kendi karı ve lüks yaşamı için işçileri öldürüyor.

İş kazaları ve meslek hastalıklarının çoğu önlem alınmadığı için yaşanmaktadır. Patronlar maliyeti düşürmek, karlarını artırmak için önlem almamaları ve bununla işçi ölümlerine sebep olduğu herkes tarafında bilinmektedir. Erkteki sınıf olduğu içinde yasalar ve cezalar göstermelik olmaktadır.

Ülkemizde her yıl bilinen bin beş yüz üzerinde ölümlü iş kazaları yaşanırken, on binlerce emekçi meslek hastalıklarına yakalanıp ölmektedirler. Bunların yanı sıra zaman zaman ise topluca katliamlar ve seri katliamlar yaşanmaktadır.

Tersanelerde özellikle 2010'lu yıllarda seri şeklinde yaşanan katliamlar hala hafızalarımızda durmaktadır. Öylesine hazin ölümler yaşandı ki, yanındaki arkadaşı düşüp öldüğünde üzerine gazete serip çalışmaya devam edildiğini gördüğümüz gibi, filikalara kum torbaları yerine işçileri koyarak ölümler yaşandı.

Seri ölümlerin yaşandığı diğer bir sektör ise inşaat. Müteahhitlerin, işçi ölümlerine sebep olan faktörleri ortadan kaldırmadığı için bu sektörde seri şekilde cinayetler yaşanmaktadır. Seri cinayetlerin yanı sıra toplu katliamlarda da yaşanmaktadır. 6 Eylül 2014 tarihinde işçiler bozuk asansöre bindirildi, asansör 33. Katta yere çakıldı 10 işçi hayatını kaybetti.

Seri ve toplu katliamların yaşandığı diğer bir sektörde madenciliktir. Yoğun ve vahşice emek sömürüsünün olduğu bu sektörde açık iş cinayetlerinin yanı sıra, kömür tozunun sebep olduğu akciğer hastalıkları sonucu ölümler yaşanmaktadır. Madenlerde çalışanların yaşam yılları, ortalama yaşam yıllarına göre çok kısadır. Madencilik ülkemizde diğer sektörlerle göre çok daha eski olduğu için kayıt altına alınmayan, bilinmeyen ölümlerde yaşanmıştır. Osmanlıda bu yaşanan kaza ve ölümler çoğalınca 8 Mayıs 1867 tarihinde Dilaver

paşa nizamnamesi diye bilinen bir düzenleme – yasa çıkarıldı.

Ülkemizde madencilikte yaşanan toplu katliamlarda ise dünya birinciliğine girmektedir.

Amasya'nın Merzifon ilçesine bağlı Yeni Çeltik kömür madeninde 19 Mart 1965'te yaşanan grizu patlaması sonucu 69 işçi hayatını kaybetti, kimilerinin cesetleri dahi bulunamadı, ölen işçilerden birinin cesedi ise 53 yıl sonra madende çalışan işçiler tarafında bulundu.

7 Mart 1983 tarihinde Zonguldak Armutluktaki kömür madeni ocağında yaşanan grizu patlamasında 103 işçi yaşamını yitirdi.

10 Nisan 1983 te Zonguldak Kozlu'da yaşanan grizu patlamasında ise 10 işçi hayatını kaybetti.

Kozlu'da 31 Ocak 1987 tarihinde yaşanan göçükte 8 işçi öldü.

31 Ocak 1990 da ise Bartın'ın Amasra ilçesindeki maden ocağında yaşanan grizu patlamasında 5 işçi yaşamını yitirdi.

7 Şubat 1990 tarihinde Yeni Çeltik kömür işletmesinde büyük bir facia meydana geldi. Yaşanan grizu patlamasında 3 işçi yanarak 65 işçi göçük altında kalarak toplam 68 işçi yaşamını yitirdi.

3 Mart 1992 tarihinde o tarihe kadar bilinen en büyük toplu katliam yaşandı. Kömür ocağında yaşanan zincirleme grizu patlamasında toplam 263 işçi yaşamını yitirdi.

26 Mart 1995 tarihinde Yozgat'ın Sorgun ilçesinde bulunan maden ocağında yaşanan grizu faciasında 38 işçi yaşamını yitirdi.

22 Kasım 2003 tarihinde Karamanın Ermenek ilçesinde bulunan maden ocağında yaşanan grizu patlamasında 10 işçi yaşamını yitirdi.

8 Eylül 2004 tarihinde Kastamonu'nun Küre ilçesindeki maden ocağında çıkan yangında 19 işçi yaşamını yitirdi.

2 Haziran 2006 tarihinde Balıkesir'in Dursunbey ilçesinde bulunan maden ocağında grizu patla-

ması sonucunda 17 işçi hayatını kaybetti.

10 Aralık 2009 tarihinde Bursa'nın Mustafakemal ilçesindeki maden ocağında 19 işçi yaşamını yitirdi.

17 Mayıs 2010 tarihinde Zonguldak, Karadon maden ocağında grizu patlaması sonucu 30 işçi yaşamını yitirdi, 2 işçinin cesedine 8 ay sonra 720 metrenin altında ulaşıldı.

8 Ocak 2013 tarihinde Kozlu'da yine grizu patlaması oldu 8 işçi öldü.

13 Mayıs 2014 tarihinde şimdiki kadarki en büyük katliam yaşandı. Manisa'nın Soma ilçesinde Soma holdinge ait maden ocağında vardiya değişimi sırasında 787 işçi ocaktayken çıkan yangında yaşanan patlamalar sonucu 301 işçi yaşamını yitirdi. Dönemin başbakanı Recep Tayyip Erdoğan ilçeye gidince büyük protestolarla karşılaştı, bir markete kaçmak zorunda kaldı. Protesto hakkını kullanan madencileri polis gözaltına alırken, başbakanın müşaviri Yusuf Yerkeş'in bir madenciye tekmelemesi büyük tepki çekmişti.

2014'te ikinci büyük maden kazası ise Karaman'ın Erememek ilçesinde yaşandı, 28 Ekimde maden ocağını su basması sonucu işçiler ocakta mahsur kaldı, kurtarma çalışmaları yetersiz kalınca 18 işçi içerde göz göre göre ölüme terk edildi.

İşçiler madenlerde katledilip yaşamlarını yitirken hak ettikleri ücret ve tazminatlarına da el konuluyor, Bağımsız maden iş sendikası Soma ve Ermenek maden işçilerinin bu hakları için mücadele verirken, Ankara dönüşü sendika başkanı Tahir Çetin ve işçi önderi Ali Faik İnter yaşamlarını yitirdiler saygıyla anıyorum.

Bu sömürü düzeni sürdükçe, burjuva sınıfının iktidarına son verilmedikçe işçiler tekil tekil ve zaman zaman topluca öldürülmeye devam edilecektir. Tufeyli sınıf işçilerin kanları üzerinde karlarına kar katıp sefalarını sürdüreceklerdir.

Ne işçiler ne de insanlık bu kanla beslenen bu düzene mahkûm değildir. Eşitliğin, adaletin hakim olduğu bir ülke ve dünya mümkündür.

■ Kemal Parlak

Türkiye'nin geleceği ve emekçilerin kurtuluşu için: Sosyalist güçbirliği

Türkiye'de siyaset tam anlamıyla seçim düzlemine girmiş bulunuyor. Henüz seçim mitingleri başlamasa da, düzen cephesindeki tüm özneler bu yönde adımlarını sıkıştırmaya başlamış durumdadır.

Bir tarafta, Cumhur İttifakı yer alıyor. AKP ve MHP koalisyonu açık bir şekilde dinciliği ve milliyetçiliği yükselterek süreci yönetme arayışındadır. Yeri geldiğinde "camileri kapatacaklar" söyleminden başlayarak "din düşmanlığı" ekseninde yürütülen siyaset tarzı Türkiye'de gericilerin geçmişten beri yürüttükleri anti-komünist siyasetin bugünkü uzantılarından bir tanesidir.

Benzeri şekilde, emperyalizm işbirlikçiliği ile ülkeye şekil veren AKP iktidarı bugün çıkıp Suriye'ye dönük sınır ötesi operasyon yapacağını söyleyerek bir kez daha beka siyaseti üzerinden milliyetçi bir politik iklimden beslenmek istiyor. Oysaki ortada büyük bir iki yüzlülük bulunuyor. Finlandiya ve İsveç'in NATO üyeliğinin gündeme gelmesi ile birlikte Suriye üzerinden yeni bir pazarlık alanı açmaya çalışan AKP iktidarı bunu tüm topluma terörle mücadele ve milli çıkarlar olarak lanse etmekten imtina etmiyor. Ancak ortada gerçek anlamda bir anti-emperyalizm ve NATO karşıtlığı yoktur. NATO'nun genişlemesine, Ukrayna'ya ve Ortadoğu'ya dönük planlarına hayır denmesi gerekirken bunlar en fazla pazarlık malzemesi olarak görülmektedir. AKP'nin buradaki amacının iç siyasette konsolidasyon, göçmen sorununda yeni açılım arayışı ve bir adım sonrasında emperyalizmin de lehine gelişecek şekilde Suriye'deki "barış sürecinin" baltalanması olasılığı olduğunun bir kenara not edilmesinde fayda vardır. Bu açıdan, Türkiye'de sosyalist solun anti-emperyalist mücadele bağlamında önünde büyük görevler olduğunun bilinmesi gerekir.

Ortada, Türkiye'yi ekonomik kriz içerisine yuvarlayan AKP'nin çıkış arayışı ve Cumhur İttifakı'nın seçimleri kazanma arayışı bulunuyor. Eğer bu olmazsa başka yöntemleri de denemek isteyecekleri de biliniyor, yazılıyor, çiziliyor.

Bu tablonun karşısındaki muhalefetin durumuna dair ise bugüne kadar bizim cephemizden çok söz söylendi. Ancak kabaca tekrar etmek iyi olacaktır. Düzen muhalefetinin iki kanadı bulunuyor. Bunlardan birincisi Millet İttifakı'nda temsil edilen ve merkezinde CHP ve İYİ Parti'nin bulunduğu kanat. Diğeri ise HDP ve onunla birlikte hareket eden reformist solun bulunduğu kanat. Cumhurbaşkanı adayını Millet İttifakı'nın içinden çıkacak ve geçen sene HDP'nin yayınladığı tutum belgesine, HDP'nin güncel yaklaşımlarına ve örneğin Selahattin Demirtaş'ın yaptığı son açıklamalara bakılırsa HDP, Millet İttifakı'na Cumhurbaşkanlığı seçiminde destek verecektir. Buralarda bir dizi siyasi gelişme olması beklenmeli, gerek devlet gerekse AKP cenahından HDP ile Millet İttifakı'nın işbirliğini bozma girişimleri yaşanacağı olasılık dahilinde görülmelidir.

Bunlarla birlikte düzen muhalefetinin İkinci Cumhuriyet düzleminde restorasyoncu bir çizgiyi temsil ettiği gerçeği değişmemiştir. Sağ bir koalisyon olan Millet İttifakı'ndan seçimlere kadar büyük bir çizgi değişikliği beklenmesi beyhudedir. Kemal Kılıçdaroğlu aracılığıyla yapılan bir dizi çıkış burjuva siyaset düzleminde etkili olmakta ve bu durum emekçileri de etkileyen bir yan taşımaktadır. SADAT ve

AKP'li vakıflar tarafından yurt dışına gönderilen paralar konularında yapılan çıkışlar bu şekilde değerlendirilmelidir. Burjuva düzen içerisinde hesaplaşmalar, taraflaşmalar, kazançlar ve kaybedişler yaşanacaktır. Ancak bunların çok küçük bir kısmının emekçi sınıflar lehine yazılacağı açıktır. O yüzden Kılıçdaroğlu'nun "neo-liberalizme hayır" söyleminin yaratacağı heyecanın, düzen muhalefetinin "liberalizme evet" diyen çizgisinde yok olup gidişinin tüm emekçiler tarafından görülmesi gerekmektedir. Türkiye'de sosyalist solun bu açıdan da önünde büyük görevler bulunmaktadır.

Reformist solun ilkesizlik ve milletvekili pazarlıkları üzerine kurulu siyasetinin ne kadar kırılğan olduğu, AKP'nin gündeme getirdiği ve Meclis'ten geçirdiği yeni seçim yasası ile birlikte ortaya çıkmıştır. Bundan sonra Millet İttifakı'nın "sol kanadı" olarak lanse edilen çevreler açısından HDP çatısı altında hareket etmek dışında başka çıkar yol görünmemektedir. Ancak kapatma davası nedeniyle HDP'nin durumu da belirsizlik taşıdığından dolayı, HDP ve CHP (Millet İttifakı) eksenine endekli siyaset yapan reformist solun geleceği o açıdan belirsizdir. İlkesizlik, popülizm ve sosyal medya solculuğu gelip bir noktaya dayanmış bulunmaktadır. Bu anlamda bir CHP projesi olarak ortaya konulan "sol proje"nin seçimlere kadar elden geçireceği yüksek olasılıktır.

Şu ana kadar söylenenler düzen güçlerinin "büyük siyaseti" ve burjuva siyaset düzlemi ile ilgili olan başlıkları içeriyor. Tüm bu tartışmalar ve yaklaşımlardan çıkartılacak en önemli sonuç ise Türkiye'de sosyalist bir güçbirliğinin çıkış yapmasının ne kadar elzem olduğudur. Önümüzdeki seçimleri de veri alacak bu tür bir yan yana geliş, emekçilerin seçeneksiz olmadığını göstermenin yanı sıra seçimler sonrasında da kapsayacak şekilde tüm topluma umut olacak, sermaye düzenine alternatifini işaret edecek bir düzlem yaratacaktır.

Sosyalist güçbirliği, bu anlamda işçi sınıfının taleplerinin, çıkarlarının ve siyasetinin seçimler dahil olmak üzere temsilcisi olmalıdır. Bugün emekçi halkın karşısına çıkarılan siyaset, düzen siyasetinin kanatlarının sahte söylem ve vaatlerinden başka bir şey değildir. Seçimlerde, işçi sınıfının ve emekçi halkın temsiliyeti ancak ve ancak sol bir siyasal seçenikle mümkündür.

Sosyalist güçbirliği, başkanlık sistemine ve sermaye diktatörlüğüne karşı mücadelenin adı olacaktır.

20 yıllık AKP iktidarının yarattığı tahribatın ortadan kaldırılmasının yolu güçlendirilmiş parlamenter sistem adı altında yeniden yapılandırılmış bir sermaye düzeni olamaz. Buraya sıkıştırılmış seçimler emekçi halkın sorunlarının çözümü anlamına gelmeyecektir. Sosyalist güçbirliği, başta başkanlık sistemi olmak üzere ülkenin tüm toplumsal, ekonomik ve siyasal başlıklarına dair sol bir program ile tavrını ortaya koyacaktır.

Böylesi bir programın olmazsa olmazları ise laiklik, kamuculuk, sermaye karşıtlığı ve anti-emperyalizmdir. Laiklik demeden, kamuculuk demeden, emperyalizme ve sermaye düzenine karşı çıkmadan 20 yıllık karşı-devrim sürecinin ve sonuçlarından kurtulmak mümkün değildir. Sosyalist güçbirliği böylesi bir kurtuluşun öncülüğünü yapacak bir odak olarak ortaya çıkacaktır.

Sosyalist güçbirliği bu yaklaşım çerçevesinde, CHP ve HDP'nin dışında bu ülkede bağımsız sol, sosyalist bir odak oluşabileceğini ve bunun önümüzdeki seçimlerde de temsiliyet üstlenebileceğini gösterecektir. Emekçi sınıflar, Millet İttifakı örneğinde olduğu gibi düzenin sahte alternatifine mahkûm değildir. Bunu ancak sosyalistler ve devrimciler ortaya koyabilir.

Benzeri şekilde, ilkesiz işbirlikleri ve milletvekili pazarlıkları sosyalist solun gündemi değildir. Türkiye solunun gündemi gerçek toplumsal bir örgütlenme, emekçilerin temsiliyetinin üstlenilmesi, sermayeye karşı işçi sınıfının kavgasının verilmesi, laiklik ve anti-emperyalizm bayrağını yükseltmektir. Herhangi bir programı olmayan, CHP ve HDP aracılığı ile Meclis'e girmeyi hedefleyen reformist sol kesimlerin bugün düzen karşıtı bir ekseni temsil etmesi mümkün değildir. Bu açıdan sosyalist güçbirliği Türkiye'de solun gerçek adresi olacaktır. Sosyalist güçbirliği sol bir programı yazacak ve devrimci güçlerin adresi olarak ayakları üzerine doğrulacaktır.

Türkiye sosyalist hareketi, 2013 Haziran direnişinden bugüne yaşadığı geri çekilişi ileriye doğru bir hamle yaparak üzerinden atma fırsatı ile karşı karşıya bulunmaktadır. Önümüzdeki seçimler bunun için bu bağlamda değerlendirilmelidir. Sosyalist güçbirliği başta seçimlerde olmak üzere, seçimlerin sonrasında da emekçilerin kurtuluşu için bir odak olmaya ve mücadeleyi büyütmeye devam edecektir.

'Şeriat yükleniyor' diye övünüyorlar!

İstanbul Müftüsü Safi Arpaguş'un katılımıyla Arnavutköy Taşoluk Yeşil Camii Kuran Kursu'nda hafızlığını tamamlayan 393 kişi için 'icazet töreni' düzenlendi. Törenden sonra İstanbul Arnavutköy'de yüzlerce kişi, cübbe ve sarılarıyla cami önündeki caddede 'teşrik tekbiri' getirerek yürüyüş düzenledi.

Yürüyüşün görüntüleri İsmailağa cemaatinin sosyal medyada önde gelen isimlerinden olan, 'Müdafai-İslam Hareketi' isimli dinci yapının başında bulunan Erdem Özveren "Şeriat is loading..." (Şeriat yükleniyor...) notuyla paylaştı.

AKP iktidarıyla birlikte artık doğrudan şeriat propagandası yapılabilir ülke haline geldik. Hafızlık eğitimini tamamlayanların icazet töreni adıyla düzenlenen etkinlik ve sonrasındaki yürüyüş, doğrudan anayasada laiklik ilkesinin ilgası anlamına gelen şeriat propagandasına dönüştürülerek sosyal medyada propaganda edildi. Söz konusu yürüyüş devletin resmi makamı olan Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından düzenlenmesi, artık devlet kurumlarının doğrudan laiklik karşıtı bir çizgi izlediklerinin açık kanıtı gibi.

Tören sonrası yapılan paylaşımlara yönelik herhangi bir kovuşturma ya da soruşturma açılmamış, tersinden icazet töreni sonrası bizzat Diyanet İşleri Başkanı, bu töreni düzenleyenlerle yana fotoğraf vermeyi tercih etmiştir.

Geçen sene Mayıs ayında Ayasofya'da gerçek-

leştirilen icazet töreninde Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ü hedef alarak "Zalim ve kafir" diyen Mustafa Demirkan da Arnavutköy'deki törene katıldı. Mustafa Demirkan'ın bizzat Diyanet tarafından kollandığı ve korunduğu bu tören vesilesiyle ortaya çıkmış oldu.

İstanbul Müftülüğü'nde icazet törenine ilişkin sosyal medya hesabından paylaşım yaptı. Müftülük, Atatürk'e hakaret eden Demirkan ile birlikte törene Müftüsü Prof. Dr. Safi Arpaguş'un da katıldığını duyurdu.

TKH'den tepki

Türkiye Komünist Hareketi (TKH) geçtiğimiz günlerde İstanbul Arnavutköy'deki hafızlık töreni öncesinde sokaklarda tekbir getirilerek yapılan yürüyüşe tepki gösterdi. TKH tarafından yapılan açıklamada, bu yürüyüşün AKP iktidarının ülkemizi getirdiği yerin görülmesi açısından ibretlik olduğu ifade edilirken, amacın tarikatlara, cemaatlara, dinsel örgütlenmelere daha fazla alan açmak olduğu vurgulandı.

"Korkmayacağız, sinmeyeceğiz, alışmayacağız, Laikliği kazanacağız!" başlığıyla yayımlanan açıklamada şu ifadeler yer aldı: Geçtiğimiz gün İstanbul Arnavutköy'de hafızlık töreni öncesinde sokaklarda tekbir getirilerek yapılan yürüyüş AKP iktidarının ülkemizi getirdiği yerin görülmesi açısından ibretliktir.

Ülkemizdeki laik damarı yenemeyen ve kendi ik-

tidarını korumak için her geçen gün daha fazla din siyasetine sarılan AKP, koalisyon kurduğu tarikatlar ve dinsel törenler üzerinden çıkış arıyor.

Geric iktidara karşı çıkanlara polis şiddetinin reva görüldüğü, ülkemizde festivallerin ve konserlerin yasaklandığı bir dönemde hafızların sokaklarda yaptığı yürüyüş aydınlanma ve laiklik mücadelesinin ne kadar önemli olduğunu bir kere daha göstermiştir.

Hafızlık törenine geçmişte Atatürk'e lanet okuyan ve Diyanet İşleri Başkanlığı sorumluluğundaki Reisül-Kurra vekili olduğu bilinen Mustafa Demirkan'ın ve İstanbul Müftüsü'nün birlikte katılması, din ve devlet işlerinin birbirine nasıl alet edildiğinin alenileşmesidir. Bu duruma alışmayacağız!

Laikliğin ayaklar altına alanlar şimdi de "Türkiye'de laiklik sorunu yok" diyerek işi sulandırmaya çalışıyorlar. Amaç ve hedefleri bellidir: Tarikatlara, cemaatlara, dinsel örgütlenmelere daha fazla alan açmak! Dün FETÖ vardı, bugün ise açık açık şeriat isteyenler türedi. Daha fazla dinselleşme ile özgürlüklerin artacağı söylemi büyük bir yalandan ibarettir. Bu yalana kanmayacağız.

Korkmayacağız, sinmeyeceğiz, laikliği kazancacağız!

Erdoğan halka hakareti kendinde hak görüyor

AKP iktidarının aradan geçen dokuz yıla rağmen Gezi eylemleri ile ortaya çıkan toplumsal dirence dönük nefreti ve korkusu bitmiyor. Türkiye tarihinin en kitlesel eylemlerinin gerçekleştiği, AKP eliyle kurulan, gerici, piyasacı, işbirlikçi yeni rejime karşı büyük bir tepkinin sokağa taşıdığı eylemler AKP'nin korkulu rüyası olmaya devam ediyor. Eylemler devam ederken ortaya atılan Kabataş yalanı ve camide içki içildiği yalanını bugün de dilinden düşürmeyen AKP iktidarı işi ifrada vardırıarak milyonlarca yurttaşın alenen küfür ve hakaretle saldırmaktadır.

Erdoğan'dan milyonlarca yurttaş ; "Çürük, sürtük, terör sevicisi"

AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın Gezi eylemlerinin yıl dönümünde TBMM çatısı altında sarf ettiği sözler bunun son örneği oldu. Partisinin grup toplantısında konuşan Erdoğan Gezi eylemlerine katılan milyonlarca yurttaşın hedef alarak "Tarihimize 'Gezi Olayları' adıyla bir ihanet, bir utanç, bir vandallık vesikası olarak geçen hadiselerin 9. yılındayız. Olaylar, Gezi Parkı'ndaki bir kaç ağacın kesildiği iddiasıyla alevlendirilmişti.

Düşünün, Dolmabahçe Cami'nin içinde bu teröristler, eşkıyalar bira şişeleriyle caminin içini pislemişti. Bunlar böyle. Bunlar çürük, bunlar sürtük. Kamu binalarının, polis araçlarının, işyerlerinin, otobüslerin, sokakların yıkıldığı Gezi olaylarının arkasında hangi güçlerin olduğunu tarih de yazıyor. Bunlardan bu millete hayır gelmez. Bunlar ancak terör sevicilerle beraber." İfadelerini kullandı.

Dolmabahçe Cami imamının içki içildiğini görmediğini söylemesine rağmen bu yalan propagandadan vazgeçilmediği gibi Gezi eylemlerine katılan milyonlara ve özelde kadınlara hakarete de sınır tanınmamaktadır.

"Sürtük" demek milletin diliyle konuşmakmış

İKD'den, Erdoğan'ın sözleri hakkında suç duyurusu

İlerici Kadınlar Derneği (İKD) AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın partisinin grup toplantısında Gezi Direnişi'nde sokağa çıkan milyonlarca yurttaşın yönelik sarf ettiği sözler hakkında, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu. İKD tarafından yapılan açıklamada, "Dün Gezi Direnişi'nde olduğu gibi, bugün de elinde mezura ile bize ahlak ölçüsü biçmeye çalışanlara kadınlar eşitlik, özgürlük ve laiklik mücadelesini büyüterek yanıt verecektir." denilerek şu ifadeler yer aldı:

"AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan partisinin TBMM grup toplantısında gezi eylemlerini ve özelde kadınları hedef alan hakaretlerde bulunmuştur.

Erdoğan yaptığı konuşmada 'Düşünün, Dolmabahçe Cami'nin içinde bu eşkıyalar bu teröristler caminin içini pislemişti. Bu teröristler, eşkıyalar bira şişeleriyle caminin içini pislemişti. Bunlar böyle. Bunlar çürük, bunlar sürtük. Kamu binalarının, polis araçlarının, işyerlerinin, otobüslerin, sokakların yıkıldığı Gezi olaylarının arkasında hangi güçlerin olduğunu tarih de yazıyor. Bunlardan bu millete hayır gelmez. Bunlar ancak terör sevicilerle beraber.' ifadelerini kullanmıştır.

Erdoğan'ın TBMM çatısı altında kullandığı hakaretler tepkilere neden olurken, Erdoğan bildiğini okumaya devam ediyor. AKP Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, sözlerinden geri adım atmadı. "Biz hep milletimizin diliyle konuştuk" diyen Erdoğan, "Biz Gezi olaylarında sergiledikleri tutuma yakışan teşhisi koyduk. Biz hep milletimizin diliyle konuştuk. Milletimiz bu vandalları nasıl tanımlıyorsa biz de öyle dedik" diye konuştu.

Hızını alamayan Erdoğan bu sefer de camileri yakıldığını iddia etti

Gezi eylemlerini dilinden düşürmeyen Erdoğan partisinin Kızılcahamam kampında yaptığı konuşmada bu seferde eylemlerde camilerin yakıldığını iddia etti. Erdoğan'ın bu iddiasını neye dayanarak söylediği bilinmiyor. Ancak Gezi Direnişi üzerinden kendi tabanını gerici söylemlerle konsolide etmeye çalışan Erdoğan'ın artık herhangi bir dayanağa da ihtiyaç duymadığı görülüyor.

Görünen o ki derinleşen ekonomik kriz, artan yoksulluk, iflas eden dış politika ve çıkmaza giren Başkanlık sistemi ile ülkeyi yönetemez hale gelen ve her geçen gün daha fazla sıkışan AKP iktidarı her otoriter, baskıcı sermaye partisi gibi yalanla bezenmiş ajitasyonlara daha fazla ihtiyaç duyuyor.

Ancak sıkışıkça saldırganlaşan AKP iktidarına yanıt emekçilerin, gençlerin, kadınların büyüyen haklı tepkisi ve mücadelesi olacaktır.

Gezi Direnişi'nde en önde yer alan kadınlar başta olmak üzere, direnişe katılan milyonlarca yurttaşın karşı kullanılan bu cümleler ceza kanunumuzda açık bir şekilde suç teşkil etmektedir.

'Çürük', 'Sürtük', 'Terör sevicisi' gibi sıfatların Türk Dil Kurumu'ndaki anlamlarına da bakıldığında Erdoğan'ın hakaret suçunu işlediği açıktır.

Üstelik bunu gerek bir kamu görevlisi gerekse de siyasi parti başkanı sıfatıyla basın, yayın kanalları aracılığı ile sarf etmiş olması suçun ağırlaştırıcı unsurudur.

Gezi Direnişi'ne katılan milyonları kamuoyu önünde bu sıfatlarla hakarete maruz bırakmak halkın ve düşmanlığa tahrik etme suçunu da oluşturmaktadır.

Erdoğan 2013 yılından beri bu suçu süreklilik arz edecek şekilde işlemekte, iktidarda olan bir partinin genel başkanı olarak, siyasi amaç ve çıkarları uğruna, halkın büyük bir bölümünü hedef göstermekte, halk arasında ayrımcılık yaratarak kin ve düşmanlığa tahrik etmektedir.

Eşit, özgür ve laik bir ülke istediği için bu haka-

retlere maruz bırakılan ve Gezi Direnişi'ne katılan milyonlarca kadın adına İlerici Kadınlar Derneği olarak AKP'li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan hakkında bugün Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

2013 yılında milyonlarca yurttaş, çevre talanına, gerici politikalara, özgürlüklerin ve yurttaş haklarının törpülenmesine, ülke kaynaklarının yağmalanmasına karşı memlekete sahip çıkmak amacıyla ayağa kalkmıştı.

Gezi Direnişi AKP eliyle kurulan gerici rejime karşı en kitlesel itiraz olarak tarihe geçmiştir. Bu itiraz en başta 'karanlığa boyun eğmeyeceğiz' diyen kadınların itirazıdır. Erdoğan'ın Gezi Direnişi'ni hedef alırken kadınlara hakaret etmesi tesadüf değildir.

Erdoğan'ın sarfettiği sözlerin kaynağı Siyasal İslam'ın kadına bakışının yansımasıdır. Kadınlara dayatılan bu zihniyeti kabul etmedik, etmeyeceğiz. Dün Gezi Direnişi'nde olduğu gibi, bugün de elinde mezura ile bize ahlak ölçüsü biçmeye çalışanlara kadınlar eşitlik, özgürlük ve laiklik mücadelesini büyüterek yanıt verecektir."

Nas ortada enflasyon düşmüyor! TÜİK verileri soru işaretleri barındırıyor

Enflasyon bugün Türkiye'deki ekonomik krizin en büyük çıktılarından biri konumundadır. Döviz kuru artışı, Türkiye'nin dış ticaret politikası, iktidarın güncel ekonomi politikaları, küresel piyasalardaki hareket ve yönelimler gibi birçok parametreden etkilenerek artmaya devam ediyor.

AKP'nin ve Hazine Bakanı Nebati'nin söylemleri "3 ay sonra düşecek, 6 ay sonra düşecek" şeklinde gerçekleşse bile enflasyon artmaya devam ediyor.

Kur Korumalı Mevduat sistemini bir çözüm olarak ortaya koyan iktidar dolar artışını bile artık durdurmakta zorlanıyor. Dolar kuru yukarı yönlü hareketlerine devam ederek 16,45 seviyelerinde seyrediyor. KKM'nin enflasyonu azaltma etkisinin olmadığı hatta destekleme etkisinin olabileceği ortada duruyor.

Nas ortada şeklinde temelleri atılan, "faiz sebep enflasyon sonuç" tezi tam anlamıyla çökmüş durumda. AKP'nin ihracatı arttırarak döviz girişi sağlama politikası ise kapitalist merkezlerin faiz arttırma politikaları ile birlikte dolar endeksinin yükselmesine ve ürün fiyatlarının artışına sebep oluyor ve böylece "Çin modeli" diye tartışılan politika da çökmüş gibi gözüküyor.

Tüm bunlarla birlikte 2022 mayıs ayı yıllık enflasyon oranı TÜİK verilerine göre 73,50 olarak gerçekleşti. TÜİK verileri bu ay ile birlikte enflasyon sepetindeki mal ve hizmet ürün gruplarının olduğu sepetin listesini açıklamadı ve açıklamayacağını duyurdu. Böylece nisan-mayıs arasındaki aylık artış %7,25 gerçekleşti.

Bu olayın ekseninde TÜİK enflasyon hesaplama biriminin yöneticisinin istifası gündemde yer alıyor.

Doğalgaz ve elektrik fiyatlarına zam

Doğalgaz ve elektriğe zam yapıldı. Doğalgazda fiyatlar konutta yüzde 30, sanayide yüzde 10 arttı. Sanayi ve ticarethanelerde kullanılan elektriğe yüzde 25, konut ve tarımsal faaliyetlerde kullanılan elektriğe ise yüzde 15 zam geldi.

Elektrik ve doğalgaz fiyatlarına 1 Haziran 2022 itibarıyla zam yapıldı.

Doğalgazda haziran ayında geçerli olacak mesken, sanayi aboneleri ve elektrik üretim amaçlı tarife belirlendi. Konutlarda kullanılan doğalgazın birim fiyatında yüzde 30, elektrik üretimi için kullanılan doğalgazın birim fiyatında yüzde 16, elektrik üretimi dışında kullanılan doğalgazın birim fiyatında ise yüzde 10 artış oldu.

Boru Hatları ile Petrol Taşıma AŞ'nin (BOTAŞ) internet sitesinde, haziran ayına ilişkin tarife tablosuna göre, konut tüketicileri için gaz dağıtım şirketlerine haziranda uygulanacak satış fiyatı, bin metreküp doğalgaz için 3 bin 264 lira, sanayi abonelerinin tarifesi de bin metreküp doğalgaz için 10 bin 416 lira oldu.

Elektrik üretim amaçlı tarifede bin metreküp doğalgazın fiyatı ise 12 bin 500 lira olarak belirlendi.

ENAGrup verilerine göre ise mayıs ayında yıllık TÜFE artışı %160,76 düzeyinde gerçekleşti.

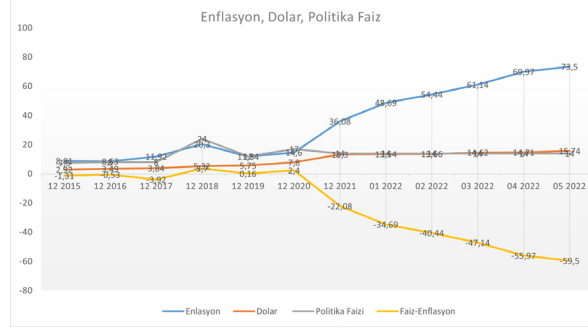
TÜİK'in sepeti açıklamaması ise soru işaretlerini arttırıyor. Beklenen orandan çok daha düşük bir artış açıklanmış oldu. İktidar baz etkisiyle haziran ayında düşüş bekliyordu fakat bu verilerle bile baz etkisinin devreye girmediğini görüyoruz.

ENAGrup, enflasyon raporunda resmi enflasyon verilerinin bile yıl sonunda üç haneye ulaşabileceğinin altını çiziyor.

Politika faizi önce düşürülerek sonra sabit -sabit tutulsa dahi enflasyon artışı ile birlikte düşüş gerçekleşiyor- tutularak başlayan süreç ise reel anlamda faizlerin en dip seviyeleri gördüğü bir evreye gelmiş durumda.

Aşağıdaki grafikte Kur-Politika Faizi-TÜİK enflasyonlarına dair veriler yer alıyor.

GRAFİK 1: Kur-Enflasyon-Faiz

Kaynak: TCMB, döviz724.com, TÜİK

Tarihi enflasyon rakamları açıklanırken faiz-enflasyon arasındaki açığı da tarihi seviyelere ulaşmış

durumda. Mevduatların da yıllık bazda negatif faizler aldığı bu dönemde enflasyon korumalı bono tartışılıyor. Hazineye ve TCMB'ye bindirilen yüklerle bakıldığında bu politikanın enflasyonu şiddetlendirmek dışında bir sonuç çıkarmayacağı görünüyor.

Enflasyon beklentilerinin yüksek olması ise ürünlere dair talebi arttırıyor. Bu durum ise talep artışıyla birlikte fiyatların yükselmesini sağlayarak tekrardan enflasyonun şiddetlenmesine sebep oluyor.

Enflasyon, AKP'nin iktidarı boyunca karşısına çıkan en büyük kriz olarak değerlendirilebilir. Emekçi halkın alım gücü büyük ölçüde düşmüş durumda. Kulislere göre yaz aylarında asgari ücrete zam yapılması bekleniyor. Bu artış ise altı doldurulmaz ise tekrardan enflasyonu ve işsizliği arttırabilir ve krizi derinleştirebilir bir nitelik taşıyor.

İşsizliğin artışı, enflasyonun artışı ve büyümeden küçülmeye geçilmesi, Türkiye ekonomisinde bir çöküşten öte emekçilerin yaşam koşullarının büyük ölçüde kötüleşmesini beraberinde getirecek gibi görünüyor.

ENAGrup raporlarına göre 2020 yılında yapılan ekonometrik çalışmalar Türkiye ekonomisinin küçüldüğü sonucunu ortaya koyuyor.

Küçülme, enflasyon ve işsizlik artışı beklentileri piyasada tam anlamıyla fiyatlanmasa da önümüzdeki dönem için pek iyi bir tablo sunulmuyor.

Damacana suya yüzde 27 zam

Önceki hafta 22.5 TL olan damacana suyun fiyatı, yeni zamlarla beraber 28.5 TL oldu.

Art arda gelen zam haberlerine bir yenisi daha eklendi, damacana suya yüzde 27 zam geldi. Önceki hafta 22.5 TL olan damacana suyun fiyatı, yeni zamlarla beraber 28.5 TL oldu.

Temmuz ayında 12.5 TL olan 19 litrelik damacana su fiyatı yüzde 16 zam yapılmıştı ve suyun fiyatı 14,5 liraya yükselmışti. Hamidiye suya daha sonra yüzde 20 zam gelmiş ve damacana su fiyatı 17.5 liraya çıkmıştı. Son olarak İBB Hamidiye damacana su fiyatı 18.5 TL oldu. KDV'de yapılan indirim ile birlikte 1 liralık indirimden suya rekor zam yapıldı. Son olarak damacana su (19 Litre) 17.5 lirayken, 5 liralık zam ile damacana su 22.5 liraya yükselmişti.

4 kişilik bir ailenin, bir damacana suyu ancak 3 gün kullanabildiği göz önüne alındığında, aylık olarak 285-300 lira arası sadece içme suyuna ayırmak zorunda kaldığı görülüyor. Halihazırda elektrik, su ve doğal gaz faturalarına para yetiştiremeyen vatandaş, damacana sulara gelen son zamlarla birlikte, bir de içme suyuna fazlasıyla para ayırmak zorunda.

AKP'nin faiz politikasının arkasında ne var?

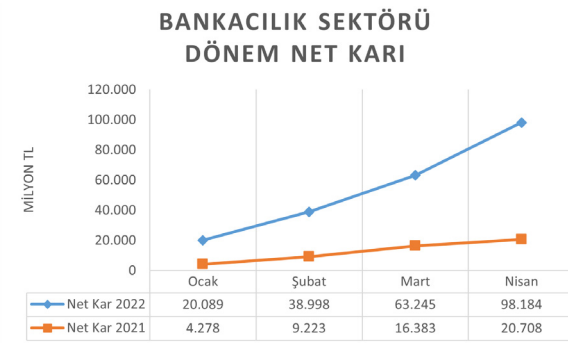
Bankaların dönem net karı artıyor...

AKP'li Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın yüksek faiz politikasının enflasyonla sonuçlanacağı teziyle birlikte Merkez Bankası politika faizini (bankaların merkez bankasından borçlandığı faizi) yüzde 14 düzeyine düşürdü. Politika faizinin düşürülmesiyle birlikte dolar kurunda artış başladı. Dolar kuru artışı ise enflasyonun yükselmesine sebep oldu. Yerli paradaki değer kaybı, Türkiye ekonomisindeki süregelen cari açık sebebiyle yani ithal ürünlerdeki fiyat artışlarının yüksek olması nedeniyle enflasyonun maliyet yanının baskın olduğu bir tabloyu ortaya koydu.

Türk lirasının değer kaybı, dolar talebini arttırarak doların daha da değerlenmesinin önünü açtı. Bu durumun enflasyonu daha da şiddetlendirdiği anlaşıldıktan sonra Kur Korunmalı Mevduat sistemi ortaya kondu. KKM'lerin ise "faiz" ödemeleri, yani dolar kurundaki değer artışından, mevduatlarının değeri düşen mevduat sahiplerinin zararları Hazine ve TCMB'den finanse edilmesi kararı alındı. Doların artışını durdurmak için sadece KKM değil, TCMB döviz satışı yaptı ve rezervleri azalmaya başladı. Hazine'nin KKM finanse ettiği tablo ise bütçe açıklarını arttırdığı gibi gelir eşitsizliğinin artmasının ve servet transferinin önünü açtı.

Tüm bunlar yaşanırken bankalar tarihi kârlar elde etti. Aşağıdaki tabloda 2021 ilk 4 ayı ile 2022 yılı ilk 4 ayı bankaların dönem net kârları verilmektedir.

GRAFİK 1: Bankacılık sektörü dönem net kârı

Kaynak: BDDK, Aylık Bankacılık Sektörü Verileri, Kâr Zarar

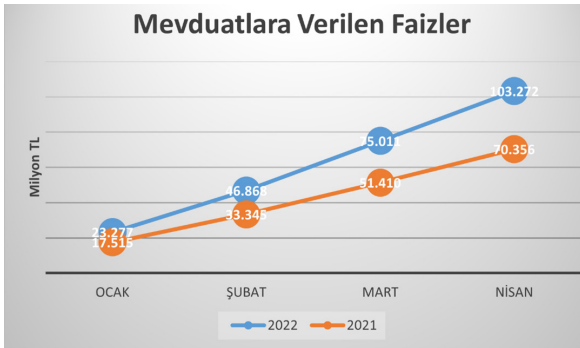
Grafik 1'e bakıldığında 2022 nisan ayına gelindiğinde 2021 yılı nisan ayına göre %374 oranında bir kâr artışı gerçekleşmiş durumda.

Bankacılık sektörü verilerinin önemli olmasının sebebi ise AKP'nin faiz düşürme politikasının temelinde TCMB tarafından bankalara verilen kredilerdeki faizde önemli bir düşüşün olmasıdır. Çünkü Hazine faizleri, kredi faizleri ve mevduat faizleri TCMB'nin borçlandığı faiz oranından daha yüksek durumda.

Bankalar TCMB'den düşük faizle borçlanarak, mevduat ödemelerinin yanı sıra kredi tahsisini gerçekleştirebilir ve aynı zamanda Hazine'ye daha yüksek faizden borç verebilir durumdadır.

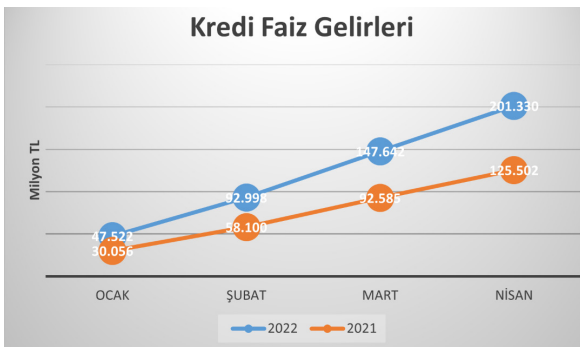
Aşağıdaki grafiklerde bankaların mevduat giderleri ve kredi gelirlerine dair veriler 2021 ilk çeyrek ve 2022 ilk çeyrek verileri baz alınarak verilmiştir.

GRAFİK 2: Mevduatlara verilen faizler

Kaynak: BDDK, Aylık Bankacılık Sektörü Verileri, Kâr Zarar

GRAFİK 3: Kredilere verilen faizler

Kaynak: BDDK, Aylık Bankacılık Sektörü Verileri, Kâr Zarar

Banka kâr oranlarının, kârın enflasyondan arındırıldığında yani reel anlamda da arttığı ortadadır.

TÜFE nisan ayında TÜİK'e göre %69,97 oranında, ENAG'a göre %156,86 oranında açıklanmıştır.

Geçen yıla göre mevduat giderlerindeki artış oranı ise %46, kredi faiz gelirlerindeki artış oranı ise %60 olarak gerçekleşti.

Ocak ayından nisan ayına ise %323 oranında bir dönem net kâr artışı gerçekleşti.

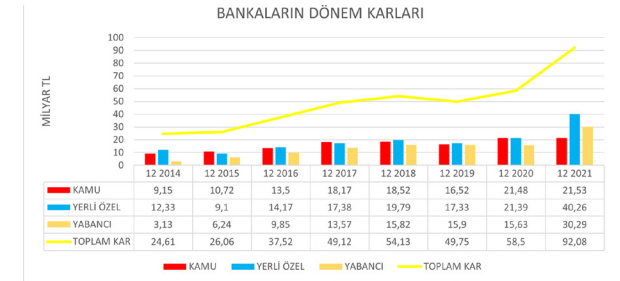
Bankacılık sektörünün gelirlerindeki bir diğer önemli artış ise menkul kıymetler üzerinden elde edilen gelirlerdir.

AKP'nin faiz politikasının farklı olduğu bir durum değerlendirildiğinde ise bankalar yüksek faizden borçlanacak, kârları azalacak ve bunun üzerinden tüketicilere sağlanan kredi faizleri aşırı yükselecekti. Bu durumun tüm piyasaya etkileri olacağı ortadadır. Bu kadar yüksek faizden borçlanmak istenmemesi durumunda zararlar ortaya çıkacaktı.

Aşağıdaki grafikte yıllara göre bankaların dönem net kârları verilmiştir.

Grafik 4'ten görüleceği üzere banka kârlarında yıllardır süren bir artış eğilimi var. Fakat özellikle 2021 yılının sonuna gelindiğinde altı çizilmesi gereken bir artış ortaya çıkmıştır.

GRAFİK 4: Yıllara göre bankaların dönem sonu kârları

Kaynak: BDDK, TBS Temel Göstergeler Raporu, 2014-15-16-17-18-19-20-21

Yabancı bankaların kârlarının önemli bir düzeyde arttığı not edilmelidir. Son kertede bankalar faiz alışverişi ile kazanç elde etmektedir. AKP'nin politikası mevduat faizlerindeki artışı küçük bir şekilde arttırırken kredi faizlerinde büyük ölçüde arttırmıştır.

Yabancı bankalardaki bu kâr artışının sebebi en başta bahsettiğimiz politikalar çerçevesinde incelenmelidir. Bankacılık sektöründe enflasyon oranından çok daha fazla bir kâr artışı var ve bu artışta yabancı bankaların kapladığı oran gide-rek artmaktadır.

AKP bankaların borçlanma faizini düşürüyor, bankalar hazineye yüksek faizli borç veriyor, kredi faizleri artıyor, mevduat faizlerinin artış oranı görece düşük seyrediyor, kredi kartı ve kredi kullanım oranı faiz düşürme politikası sonucunda artan dolar kuru ve enflasyon sebebiyle ücretlerin reel değerini düşürdüğü için artıyor.

Kriz koşullarında bankacılık sektörünün ayakta tutulmasını bırakın, olağanüstü kar elde etmesinin önü açılıyor. Sonuç olarak ise, tüm yük hazine ve TCMB rezervlerinin yanı sıra emekçi halkın zaten çok dar olan ücretlerine yıkılıyor.

Duyunu Umumiye'yi hatırlayalım; halkın vergileri ile yabancılardan alınan borçlar ödeniyordu. AKP bugün halkın vergileri ile birlikte KKM'nin ödemelerinin yanı sıra yabancı ve yerli özel bankaları zenginleştiriyor. Örtülü faiz politikası KKM ile birlikte ortadadır. Bu durumda ise yabancı bankaların halkın vergileriyle dahi zenginleştiği bir durumu ortaya konuyor.

Bugün ise bazı kulislere göre "faiz sebep enflasyon sonucu" tezinin bırakıldığı konuşuluyor. Faizi arttırmanın ayrı götürüleri de olacaktır. AKP iktidara gelirken "yendiği" iddia edilen enflasyon canavarının kendisine dönüşmüş durumda. Kriz döneminde yapılanlar sermayenin kâr oranlarını kurtarmanın dışına çıkmıyor.

Çare sosyalizm, çare sosyalist güçbirliği

YAĞMA YOK, SOSYALİZM VAR!

Türkiye seçim atmosferine girdi. Bir yandan "iyileştirilmiş cumhurbaşkanlığı sistemi" diyen Cumhuriyet İttifakı diğer yandan "güçlendirilmiş parlamenter rejim" diyen Millet İttifakı. Ancak her iki tarafta düzenin daha iyi sürdürülmesinden yana. Birileri iyileştirmeyi birileri ise tamir etmeyi düşünüyor. Ancak bozuk düzende sağlam çark olmaz.

Bugün ülkenin yaşadığı temel ekonomik, siyasi ve toplumsal sorunların kaynağı bizzat düzenin kendisi. Bu düzen değişmeden, sorunların çözüleceğini düşünmek tam bir hayal. Seçimler yaklaşırken bir kez daha emekçilerin önüne çıkan alternatiflerin sahte umut açılıyor. Bugün tıkanan ve büyük bir krizle karşı karşıya kalan düzenin sağından solundan iyileştirilmesi mümkün değildir. Kar üzerine kurulu, emekçilerin yoksulluğu üzerine kurulu bu düzeni iyileştirmek değil, yeni bir düzen ve cumhuriyet ülkenin kurtuluşunun biricik yoludur.

Düzenin kanatları

Bugün düzen siyaseti iki kanada bölünmüş durumda. İşin tuhaf tarafı ise her iki kanat da düzenin sağ cephesini temsil ediyor. Düzen siyaseti tam anlamıyla sağa yatmış durumda. AKP gerici bir parti olarak MHP de faşist parti olarak geri-

ci-faşist bir iktidarın ortakları durumunda. Karşı-sındaki Millet İttifakı ise sağ partilerden oluşan bir birlik. AKP'den kopan Deva ve Gelecek, AKP'nin içinden çıktığı Saadet Partisi, merkez sağın temsilcisi Demokrat Parti ve MHP'den kopan İyi Parti ile CHP'nin yan yana geldiği zemin sol bir zemin

Temel noktalarda ortaklıkları belirgin olan iki sağ cephenin ayrıştığı konular ise düzenin bekası ile ilgilidir. AKP-MHP iktidarı, başkanlık rejimiyle mevcut kapitalizmi daha ileriye taşıyacakları düşünürken, ortaya çıkan tahribatın düzeltilmesi Millet İttifakı'nın ana derdi.

değil sağ bir zemindir.

Daha yakından baktığımızda düzenin her iki kanadı temel noktalarda ortaklaşıyorlar. NATO, Avrupa Birliği, sermaye egemenliği, tarikat ve cemaatler, piyasanın işlemesi, yabancı sermayenin ülkemizde serbest dolaşımı vs. gibi temel bütün başlıklarda ortak bir politik duruşa sahipler.

AKP'nin NATO'nun genişlemesine evet karşılığında bazı pazarlıklar yürütmesi, AKP'nin NATO'ya karşı dik durduğunu değil, tersinden NATO'culuğunu gösterir. AKP tarafından yapılan bütün açıklamalar, NATO'nun önemi üzerinde. Benzer açıklamalar bizzat CHP tarafından da dile getirildi. "NATO demokrasinin güvencesidir" diyen Kılıçdaroğlu. Yine İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya dahil edilmesi konusunda doğrudan evet demek gerektiğini söyleyenler Millet İttifakı'nın bileşenleriydi.

Avrupa Birliği, özünde emperyalist bir birlik. Güm-rük Birliği anlaşmasıyla ülkemiz AB'nin pazarı haline getirildi. Bu adımların atılmasında AKP'nin büyük sorumluluğu var. AB ile Geri Kabul Anlaşması'nı imzalayan AKP'nin kendisi idi. Millet İttifakı'nın hemen hemen bütün bileşenlerinin prog-

ramlarında NATO'ya üyelik yazıyor. CHP liderinin AB üyelik sürecine dönük yakın zamanda yaptığı paylaşımlar ne demek istediğimizi somut olarak gösteriyor.

Tarikat ve cemaatler konusunda benzer bir ortaklık yine karşımızda. AKP, kurduğu istibdat rejimine tarikat ve cemaat örgütlenmelerini dayanarak yaparken, Millet İttifakı'nın bütün bileşenleri tarikat ve cemaatleri tehlike olarak değil, din özgürlüğünün bir parçası olarak görerek aslında laikliği sulandırmış oluyorlar.

Bugün Millet İttifakı'nın programında kamuculuk bulunmuyor, yabancı sermayeye peşkeş çekilen değerlerin yeniden kamulaştırılması yazmıyor. Millet İttifakı, yabancı sermayeye karşı duruş yerine tersinden emperyalist finans tekelleriyle uyumu savunuyor.

Gericilik, emperyalizm ve piyasacılık söz konusu olduğunda Cumhur İttifakı ve Millet İttifakı, düzenin sahipleri olarak aynı şeyi söylüyor.

Millet ve Cumhur: Düzen siyasetinin kırılganlığı dövuşü

Temel noktalarda ortaklıkları belirgin olan iki sağ cephenin ayrıştığı konular ise düzenin bekası ile ilgilidir. AKP-MHP iktidarı, başkanlık rejimiyle mevcut kapitalizmi daha ileriye taşıyacakları düşünürken, ortaya çıkan tahribatın düzeltilmesi Millet İttifakı'nın ana derdi.

AKP'nin 20 yıllık iktidarı 1923 Cumhuriyeti'ni yıkmış yeni bir rejim kurmuştur. Bu rejim, uluslararası emperyalizme bağımlılığı daha da artırmış doğrudan yabancı tekellerin çıkarlarına göre kurulmuştur. Türkiye sermaye sınıfı bu dönüşüme itiraz etmemiş, tersinden büyük karlar elde etmiştir. Ancak kurulan rejimin bugün geldiği nokta yeni kriz başlıkları olmuştur. Ekonomik kriz, dış politikada tıkanma, Meclis'in işlevsiz kalması, yargının siyasi aparat haline dönüşmesi, tek adam yönetimine daralma gibi başlıklar düzenin sürdürülmesini zorlaştıran başlıklar haline gelmiştir.

Bugün Millet İttifakı, tek adam rejiminin yol açtığı yukarıda saydığımız tahribatları düzeltmek istemektedir. Başka da misyonu yoktur. AKP eliyle kurulan İkinci Cumhuriyet rejiminin yerleşmesi her

iki düzen kanadının temel derdidir. Çünkü, bugünkü tablo ne sermaye sınıfını ne ekonomiyi ne de sermaye devletini daha ileriye taşıyabilir. Gelinen nokta tıkanmadır ve bu tıkanmanın aşılması için Millet İttifakı, güçlendirilmiş parlamenter rejim dışında başka bir şey söylememektedir.

Hatta tersinden öne koyduğu politikalar doğrudan sermaye yanlısı, emek düşmanı, emperyalizme bağımlılığı artırıcı ve laikliği sulandıran politikalarıdır.

Millet İttifakı neyi temsil ediyor?

CHP, sağ partilerle ittifak yapmıştır. Uzun yıllardır CHP çizgisi, sağa açılım yaparak, aslında AKP tarafından kurulan yeni rejime uyumu savunmaktadır. Eskiden kendisini ortanın solu olarak tarif eden CHP, bugün ortanın sağına yerleşmiş du-

rumdadır. Millet İttifakı, bileşenleri itibariyle sağ bir cephe olarak düzen karşıtı değil düzen içi bir siyaseti temsil etmektedir.

AKP eliyle kurulan rejime ve 20 yıllık dönüşümü karşıya almıyorlar, düzenin sürmesi için tıkanma

Emekçilerin siyasi sözcülüğünü üstlenen, devrimci bir politik söylemin ve düzen karşıtı bir programın ortaya konduğu yeni bir devrimci odak şekillenmelidir.

noktalarını aşmak istiyorlar. AKP eliyle kurulan rejimin yarattığı hukuksuzluk, baskı, adaletsizlik, yoksulluk, eşitsizlik ve haksızlık ortada. Bu sorunlarla karşı karşıya kalan halkın büyük çoğunluğu AKP iktidarından kurtulmak istiyor. Ancak AKP'nin ortaya koyduğu politikalar doğrudan sermaye sınıfının çıkarlarıyla ilgili. Bugün sermaye sınıfını karşıya almayan hiçbir çizgi ülkenin temel sorunlarını çözemez.

Tek adam rejiminden kurtulmak gerek, ama kimseye de kefil değil!

Toplumda büyük bir hoşnutsuzluk ve tepki var. AKP iktidarı, tek adamlığa dayanan bir istibdat rejimini kurmuş durumda. Tek adam rejimine kökten karşıyız. Biliyoruz ki, bugün AKP'nin tek adam rejimine sosyalistler değil düzen partileri yol verdiler.

Bugün ülkenin tek adam rejiminden kurtulması elzemdir. Ancak bu yetmez. Aynı zamanda yoksulluğun bitirilmesi için kamucu ekonomi, emperyalizmin sömürü ve yağmasına karşı bağımsız bir dış siyaset, gericiliğe karşı laiklik gerek.

Yeni bir program ortaya konmadan, AKP'nin tek adam rejimine karşı düzenin başka aktörlerine kefil olunamaz. Sosyalistler, burjuva partilerine asla kefil değildir. NATO'culara, Avrupa Birlikçilere, dincilere, sermaye partilerinde verecek tek oyu-muz yok.

Yeni bir Cumhuriyet gerek

Cumhuriyet'in 100. yılında ülkenin kurtuluşu daha fazla tartışılmalıdır. 100 yıl önce kurulan Cumhuriyet bizzat liberaller, gericiler, sermaye yanlıları ve emperyalizm tarafından yıkıldı. Bugün ister Millet ister Cumhur olsun, düzenin bütün partileri sermaye sınıfının egemenliğine asla dokunmuyorlar.

Bugün ülkede yargı, adalet, hukuk, hak, yoksulluk, işsizlik, geleceksizlik, baskı, yağma ve sömürü sorunu varsa, bu sorunlara karşı topyekûn karşı çıkmak, yeni bir düzen talebini yükseltmemiz gerek.

Ülkenin kurtuluşu düzenin restorasyonundan geçmez, düzenin değiştirilmesinden geçer. İşte bu yüzden yeni bir cumhuriyet diyoruz. Emekçilerin laik bağımsız cumhuriyeti, ülkenin kurtuluşu için yeni bir yol ve gelecektir.

Yağma yok, sosyalizm var

Ülkenin solu bulunmuyor. Bugün emekçi halkın, ülkenin ilericilerinin ve yurtseverlerinin özlem ve talepleri sol taleplerdir. İş, aş ve insanca yaşanacak ücret talebi, adaletsizliğin ortadan kaldırıl-

ması, yargıda adalet, baskının ve haksızlığın son bulması, tarikat ve cemaatlerin karanlığına karşı laiklik, kadınların özgürlük, gençlerin gelecek, emeklilerin insanca yaşam talebi için emekten yana, laik ve kamucu bir program ortaya konmalıdır.

Bugün gerici rejime karşı alternatif olarak sunulan düzen partileri solu temsil etmiyorlar. Yine aynı şekilde bugün sosyalizm ne yazık ki düzen partilerinin gölgesine sokulmak isteniyor.

Solculuk diye sağcılık pazarlanıyor.

Biliyoruz ki, sosyalizm tek gerçek seçenek. Sosyalizmin bugün siyaset sahnesine, toplumun karşısında kendi programıyla çıkmalıdır. Ülkenin sağa mahkûm olmadığını gösterecek yegane güç sosyalistlerdir.

Sosyalist güçbirliği için ileri

Seçimlerde sosyalizm temsiliyetinin sağlanması için yapılması gereken ilk iş ülkenin devrimci ve sosyalist güçlerinin ortak bir zeminde buluşması, toplumun karşısında sosyalizmin bir seçenek olarak ortaya konmasıdır. Türkiye'nin devrimci ve sosyalist güçleri, herhangi bir düzen partisinin gölgesine girmeden yeni bir politik odağı kurmak için kolları sıvmalıdır.

Emekçilerin siyasi sözcülüğünü üstlenen, devrimci bir politik söylemin ve düzen karşıtı bir programın ortaya konduğu yeni bir devrimci odak şekillenmelidir. Sosyalistlerin, halkı sermaye partilerine mahkûm etme gibi bir lüksü olamaz. Devrimci bir kuvvetin ve odağın şekillenmesi, ülke siyasetindeki bütün politik güçlere de büyük etkide bulunacaktır. Bu noktada sosyalist güçlere büyük görevler düşmektedir.

Orak-çekiç seçim pusulasında

Bu seçimlerin önemli bir noktasında ilk kez orak-çekiç seçim pusulasında yer alacak olması. Türkiye Komünist Hareketi, ülke çapında örgütlenmesiyle seçimlere girmeye hak kazanarak, yıllardır yasaklı kalmış sosyalizmin simgesi orak-çekiç seçim pusulasında yer bulmasını sağlamış oldu.

Seçimlerde emeğin, laikliğin, kamuculuğun ve yurtseverliğin bayrağı sosyalistlerce taşınacaktır. Sosyalist bir güçbirliği bugün hem ülkenin hem de emekçilerin en büyük umudu. Ülkenin geleceğinde sosyalistlerin söz sahibi olabilmesinin yolu buradan geçecektir.

Gezi'nin ruhu geziyor: Korkmayın, biz halkız!

Haziran Direnişi'nin üzerinden 9 yıl geride kaldı. AKP'nin istibdat rejimine karşı milyonların ayağa kalktığı ülke tarihinin en büyük halk hareketi, bir yandan ülkenin emekçileri, yurtseverleri ve ilerileri için umut, rejimin ise korkulu kâbusu olmaya devam ediyor. AKP iktidarı, Haziran Direnişi'ni gayri-meşru ilan etmek için olmadık yalanlara sarılıyor. Kabataş Yalanı, tarihe geçti. Şimdi "camide

ıçki içtiler" yalanına "camileri yıktılar" yalanını ekliyorlar. Ancak kimse inanmıyor. Rejim, Haziran Direnişi'nden ölesiye korkuyor ve sindirmek için haksız ve hukuksuz cezalarla Haziran Direnişi'ni üzerinden halkın öfkesini bastırmaya çalışıyor. Gezi Direnişi'nin "Hükümet İstifa" sloganları, AKP iktidarını deviremedi ancak AKP'ye net bir sınır çekti. Gezi davası, halkın yargılanmasıdır. Çünkü Gezi, milyonlarca insanın katıldığı ve desteklediği bir halk hareketidir. Halkı yargılamak mümkün değildir. Haziran Direnişi'nde ölen geçterimizi unutmuyoruz. Onlar bu ülkenin aydınlık geleceği için yaşamlarını veren yurtseverlerdir! Milli irade söylemini çok sık kullanan AKP, Gezi'nin milli irade olduğu gerçeği karşısında yalan

ve baskıyla büyük bir çaresizlik içinde. Bugün ülkeyi ve emekçileri ekonomik krizle baş başa bırakan AKP iktidarı, Haziran Direnişi'nin nefesini ensesinde hissediyor. Ama söylenecek söz açıktır: Korkmayın, biz halkız! İlk yazımız Derin Demir imzasını taşıyor ve Gezi günlerini anlatıyor: "BİR "GEZİ" NİN PANORAMASI". İkinci yazımız ise "BİR KEZ DAHA GEZİ DİRENİŞİ: KORKMAYIN, BİZ HALKIZI" başlığıyla Gökmen Kılıç tarafından kaleme alındı. Sonraki yazımız ise dava sürecini ele alıyor ve "GEZİ YARGILANAMAZI" başlığıyla Evrim Şenöz imzasını taşıyor. Son yazımız ise Gezi Direnişi'nde yaşamlarını yitiren gençlerimize üzerine... Sema Aydın'ın kaleminden çıkan yazımızın başlığı "HAZİRAN'IN ÇOCUKLARI UNUTULMAZI". Unutmayacağız....

BİR "GEZİ" NİN PANORAMASI

| DERİN DEMİR

Çok değil sadece dokuz yıl geçti aradan. Türkiye, Kurtuluş Savaşı'ndan sonraki en büyük halk hareketi olarak tanımlayabileceğimiz, milyonların sokağa döküldüğü bir süreci geride bıraktı. Adına ister Gezi Parkı eylemleri diyelim ister Haziran Direnişi... Sloganlar, talepler ülkenin dört bir yanında yükseliyor ve ortaklaşıyordu: "Her yer Taksim her yer direniş"ti ve tabii ki "Hükümet istifa" etmeliydi.

Bir gün öncesinde dahi umutsuzluğun, mutsuzluğun, gelecek kaygısının arttığına dair tespitler yapılırken bir gün sonrasında başlayan direnişin bütün Türkiye'yi ayağa kaldıracak ve umutsuzluğu söküp atacak bir durum yaratması elbette beklenmedik bir durumdu. Yıllardır sol/sosyalist siyaset içinde vazgeçilemez düsturlardan biri olan "öncülük" misyonu yıllar sonra ilk kez çok gerçek bir şekilde kendini hatırlatıyordu. Çokça yazıldığı üzere çıkarılan en büyük ders sınıfın öncülüğünün zayıflığı, sınıf perspektifi ve elbette sınıfın kendisi eksikliği idi. Oysa ki hemen öncesinde patlayan ve tüm ülkeye yayılan TEKEL direnişi, Hrant Dink'in öldürülmesinin yarattığı tepki, Şişecam direnişi, THY direnişi ve daha küçük büyük birçok direniş, Haziran direnişinde ayağa kalkış eksenini çok daha ileri taşıyabilecekken belli kesimler tarafından direnişin farklı yorumlanmaya çalışılması, beyaz Türklerin ayağa kalkışı denilerek küçümsemesi ama en çok da bu direnişe dahil olmanın sonucundan duyulan korkuyla hareket edilmesi bugün geldiğimiz sonucu ortaya çıkarmıştır. Bu yüzdendir ki Haziran direnişi sadece halkta değil, solda silkelene ihtiyacını ortaya çıkararak yeni tartışmaların başlamasına da neden oldu.

...ve bir orman gibi

Haziran direnişi, AKP'nin ağaçların ortadan kaldırılıp Taksim'e AVM ve Topçu Kışlası yapılacağını açıklamaları ve bunun için harekete geçmesiyle başladı. Onlar için mesele sadece birkaç ağaç meselesiydi. Bizim için onur meselesi oldu.

O ağaçların ortadan kaldırılması, yerine beton dökülecek olması, Topçu Kışlası'nın yeniden yapılacak olması önemli bir simgeydi AKP için. Doğa katliamlarından da bildiğimiz üzere ve kabaca "beton siyaseti" olarak da tarif edebileceğimiz 20

yıllık sürecin sonunda kendilerini "yeşile sevdalı" göstermek için bile Cumhuriyet'in en önemli değerlerinden birini Atatürk Havalimanı'nı yok ederek yeşillendirmeye çalışmaları şaşırtıcı değil.

Tabii ki mesele de ağaç değildi.

Topçu Kışlası'nın AKP açısından ayrı bir önemi var. 31 Mart 1909'da İstanbul'da "Şeriat isteriz" sloganlarıyla başlayan gerici hareketin önemli sembollerinden biri Taksim Topçu Kışlası'ydı. AKP'nin "Yeni Türkiye'si, bugün yine Abdülhamit özleminin dile getirilmesini de düşündüğümüzde, ecdada uygun bir biçimde şekillenmişti. Buna dair çokça örnek verilebilir. Ancak bunun dışında direnişi başlatan nedenlerin başında yaşam tarzına müdahalenin artık ayyuka çıkması desek yerinde olur. Nasıl giyinileceğinden nasıl gülüneceğine, alkol alınıp alınmayacağına, kaç çocuk doğurup doğurmayacağına, yasal hak olan grev haklarının yasaklanmasına kadar çizilmeye çalışılan sınır, hayatın her alanında yaşamımızı etkiledi. Öyle ki, bazı işyerleri işe girerken kişinin deneyimden ziyade FETÖ'nün yayın organı Zaman gazetesine "zorunlu abonelik" sistemini bile uygulamaya başlamıştı. Yaşam tarzına müdahalenin her alanda kendini göstermesi, o zamana kadar gerçekleşen kitlesel direnişlerden çok daha farklı bir tipolojiyi ayağa kaldırıyor ve bir ezber bozuyordu. Direnişe katılanların çoğunun 25-35 yaş aralığında olması, çoğunun yüksek öğrenim görmüş olması, kendilerini laik ve özgürlükçü olarak tanımlaması ve yarısından fazlasının daha önce hiçbir politik eyleme katılmaması dünya çapında değilse bile Türkiye için yeni bir durumdu.

İnsanlığımızı hatırladığımız ve insanlığın gericiliğinin, sermayenin, faşizmin elinden kurtulduğunda ne büyük işler başardığının bir göstergesiydi Haziran Direnişi. Hepsinden öte milyonlar olduğunda ortaya çıkan gücün düşmana verdiği ve bugün bile devam eden korkunun adıydı. Haziran Direnişi asıl olarak Türkiye'de yaşanan gerici dönüşüme, Cumhuriyet'in yok edilmesine, dayatılan sisteme bir tepkiydi.

Ayağa kalkan, boyun eğmeyen bir halk vardı ve bu halk direnişle birlikte bir bütün olmayı çok güzel başardı. O yüzdendir ki direnişte katledilen Berkin Elvan, Hasan Ferit Gedik, Mehmet Ayvalıtaş, Ali İsmail Korkmaz, Ethem Sarısülük, Abdullah Cömert, Ahmet Atakan, Medeni Yıldırım isimleri bu bütün içine alınarak milyonlar tarafından

sahiplendi, akıllara kazındı, o yüzdendir ki yitirdiklerimizin anneleri annemiz, babaları babamız, kardeşleri kardeşimiz oldu, o yüzdendir ki nerede direnişe selam gönderilse yüzümüz güldü, o yüzdendir ki yıllar geçse bile adı geçtiğinde yaşananlar hiç unutulmadan anlatılabildi. Ve o yüzdendir ki milyonların kalkışması bugüne çokça soru bıraktı.

Dünden sonra yarından önce

10 yıllık bir AKP iktidarının getirdiği baskı karşısında Gezi Parkı'nda atılan adım yalnızca bir kıvılcımdı. Bugün bunun üzerinden yaklaşık bir on yıl daha geçti ve AKP durmaksızın gerici adımlarını attı, ülkeyi pazarlamayı arttırdı, halkı yoksulluğa mahkûm etti, ülkemizi işgalci konumuna getirdi ve daha nicesi... Ancak bir şey değişmedi; Haziran Direnişi'ne duyulan öfke.

Özellikle Gezi davasında verilen kararlar, camiye ayakkabıyla girdiler, alkol içtiler yalanlarının tekrar tekrar servis edilmesi, Haziran Direnişi'nde yitirdiklerimizin ailelerine uygulanan baskılar, direnişin yıldönümünde kurulan barikatlar, ekonominin dibe vurmasının Haziran Direnişi'ne bağlanması ve tabii ki Erdoğan'ın son olarak sarf ettiği sözler... Kabul edilebilir gibi değil. Direnişin en önemli talebi olan "Hükümet istifa" tam da bu yaşananlar sayesinde ortaya çıktı. Bugün buna çok daha fazla ihtiyaç olduğu da ortada. Peki bugün daha fazla karanlığa itilmişken neden harekete geçmiyoruz?

Cevap hiç de karmaşık değil. Direnişin bıraktığı en önemli şey insanların direnişin hemen ardından partilere gidip üye olması, örgütlenmesiydi. Bu hiçbir zaman unutulmamalı. Günler sonra Taksim'e girilebilmesi de çok büyük bir örgütlenme, kenetlenme ile gerçekleşti.

O yüzden hatırlanması gereken tek başına "direnişte ne güzeldik" değil yaşananlardan o dönem çıkardığımız dersler olmalı. İlk başta yazmamız gereken de örgütlenme zorunluluğu. Evet o dönemi yaşayan herkes için bu bir zorunluluk, ihtiyaç haline gelmişti. Önemli olan bu ihtiyacı karşılayabilmek. Bu kez daha örgütlü ve sınıfın gücüyle birleşerek yarınımızı kurtarmak için... Aydınlık Türkiye'yi bugünden kurmak için.

BİR KEZ DAHA GEZİ DİRENİŞİ: KORKMAYIN, BİZ HALKIZ!

| GÖKMEN KILIÇ

Gezi Parkı'ndaki mütevazı kitlenin bir kıvılcımla milyonlara ulaşmasının ardından tam 9 yıl geçti. Küçük bir parkta başlayan protesto gösterisinin Türkiye'nin şimdiye kadar gördüğü en büyük halk hareketine dönüşeceğini hiç kimse beklemedi. Aradan geçen zamanda Gezi Direnişi hala konuşulmaya, etkileri ve sonuçları bakımından kendinden söz ettirmeye devam ediyor.

Direnin kendinden hala söz ettiriyor olmasının eylemlerin yaygınlığı ve kitleselliği ile mutlaka bir bağı bulunuyor; ancak hepsi bundan ibaret sayılamaz. Gezi Direnişi, AKP iktidarı tarafından topluma dayatılan yaşam biçimine ve ülke tasavvuruna karşı halkın kuvvetli bir itirazı niteliğindedir.

AKP iktidarı ve Fethullahçılar o yıllarda devletin tüm kurumlarını hukuk tanımaz bir biçimde ele geçirmekte meşguldü. AKP'nin 2002 yılında iktidara gelmesinin ardından; sermaye sınıfı, dinci gerici, liberaller ve kimi sözde sol çevrelerin desteğiyle "askeri vesayet rejimini" yıkacağı propaganda ediyordu. Türkiye Avrupa Birliği'ne üye olacak, Kürt Sorunu çözülecek, Alevilerin inanç hürriyetleri teslim edilecek; kısacası, 12 Eylül'den miras kalan askeri vesayet son bulacak ve sivil siyasetin önü açılarak ülke demokratikleşecekti.

Bunlarla bağlantılı olarak 2005 yılında Türkiye'nin AB tam üyelik müzakereleri başlatıldı. 2009 yılında 'Alevi Açılımı' ve Kürt sorunun çözümü için 'Çözüm Süreci' adı verilen açılımlar yapıldı. MGK'nın yapısı değiştirilerek, sivillerin ağırlıkta olduğu bir yapıya kavuşturuldu. Tüm bunlar 'yeni Türkiye'ye' masalları adıyla anlatılıyor, eski Türkiye'nin artık geri gelmeyeceği vurgulanıyordu. Madem askeri vesayet artık son buluyordu; o halde eskisinin yerine koyulacak yeni bir nizam, yenir bir rejim ihtiyacı da hasil oluyordu.

Yeni dönemin hukuki altyapısını oluşturmak için 2010 yılında anayasanın maddelerinin değiştirilmesi için halk oylamasına gidildi. AKP'nin önerdiği anayasa değişikliği %58 civarında bir halk oyu ile kabul edildi. Bu tarihten itibaren Fethullahçılar AKP'nin de yardımıyla devlet kademelerinde hızla etkin olmaya başladılar. Devletin birçok kurumu gerek AKP'nin siyasi desteği alınarak gerek hukuk dışı yollarla birer birer ele geçirildi. 2008 yılında başlatılan Ergenekon ve 2010 yılında başlatılan Balyoz davaları ile birlikte ordu içerisinde önemli bir dönüşüm başlatılmış oldu. Bu davalar Türk Silahlı Kuvvetleri içerisinde hukuk dışına çıkmış muvazzaf asker ve sivillerin yargılanması gereğiyle başlatılmıştı. Ancak zaman geçtikçe AKP ve Fethullahçı örgütün asıl amacının suça karışanları temizlemek değil, ordunun yeniden dizayn edilmesi olduğu anlaşılacaktı. Bu kapsamda içlerinde generallerin de bulunduğu birçok muvazzaf subay ve onlarla ilişkili olduğu belirtilen sivil tutuklandı. 2012 yılında yargılama süreci zirveye ulaşırken, eski Genel Kurmay Başkanı İlker Başbuğ bile tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Bu tarihten itibaren AKP'nin önünde hiçbir engel

kalmamıştı. Yeni rejim, uzun yıllardır sermaye sınıfı tarafından kötürüm bırakılmış cumhuriyetin tabutuna son çivi çakmaya hazırlanıyordu. Devlet içinde önemli dönüşümler yaşanırken, toplumsal alanda AKP rejiminin kurmak istediği ülke yavaş yavaş hayata geçiriliyordu.

Gezi'nin güncelliği ve direnişin meşruiyeti Gezi Direnişi böylesi bir süreçte AKP'nin kurmak istediği yeni düzene karşı toplumsal bir patlamayı temsil ediyordu. Peki, AKP ve Erdoğan'ın şahsında cisimleşen, karşı koyulan şeyler nelerdi?

Gezi Direnişi hukuk tanımazlığa, toplumun yaşam biçimine karşı örgütlenen gericiliğe ve AKP'nin temsil ettiği ideolojik ve kültürel hegemonyaya karşı toplumsal bir karşı koyuştu.

Daha somutlayacak olursak direniş; devlet aygıtının ve kamusal alanın tarikat ve cemaatlere terk edilmesine, kadınların kılık kıyafetine karışılmasına, içki yasaklarına, yurttaşların yaşam biçimine yapılan saldırılara karşı, laiklik temelinde bir itirazı kapsıyordu.

Bu karşı koyuşun diğer bir boyutu ise, yaşadığımız kentlerin ve doğanın piyasanın çıkarları için talan edilmesiyle ilgiliydi. Gezi Direnişi, ülkemizin ortak ulusal değerleri olan yeraltı kaynaklarının, tarihi ve kültürel tüm mirasın AKP tarafından hoyratça yağmalanmasına "hayır" diyordu. Direniş bu yanı sıra haklı ortak birikimini koruyan kamucu bir duyarlılığa sahipti.

Tüm bu saydığımız nedenlerle yaşadığımız ülkenin çağdışı bir anlayışla yönetilmesine itiraz eden milyonlar, dinci gericiğin toplumsal hayata müdahale etmesine karşı çağdaş ve bilimsel temellere dayanan bir ülke istiyordu. Modernizmi de içeren bu çıkışın kendisi Aydınlanmacı bir karakter taşıyordu.

Gezi Direnişi özetle, AKP'nin temsil ettiği gerici ideolojiye karşı kırmızı bir çizgi çekmiş ve bundan öteye gidemezsin demiştir.

Gezi AKP iktidarının neden uykularını kaçııyor

Direnin öne çıkan sloganlarından biri "hükümet istifa" sloganıydı. Direnişin politik talepleri sınıfına koyabileceğimiz en somut talep, AKP hükümetinin istifaya çağırılması olmuştur. Bu slogan "ne istemiyoruz" sorusuna verilen en somut ve en politik yanıtıdır.

Gezi Direnişi belki AKP'nin devrilmesiyle sonuçlanmadı fakat AKP'den götürdükleri bir hayli fazladır. Bugün AKP iktidarının toplumun önemli bir bölümünde meşruiyeti tükenmişse burada Gezi'nin doğrudan payı bulunmaktadır. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın her fırsatta Gezi ile ilgili serzenişte bulunmasının ve öfke nöbetleri geçirmesinin nedeni, Gezi'nin gerici ideolojiye koyduğu sınırın AKP tarafından bir türlü aşılamıyor oluşudur. Gezi'nin ortaya çıkardığı Türkiye fotoğrafı AKP tarafından mağlup edilememiş bir gerçeklik olarak ortada durmaktadır.

Bizim Gezi'miz, onların Gezi'si

Gezi Direnişi'yle ilgili bazı soru ve tartışmaları burada açmamız faydalı olacaktır. Şimdiye kadar Gezi'nin nedenlerine ve karşı durduğu olgulara kısaca değinmeye çalıştık. Buradan Gezi'nin

ardında başka nedenler ya da etkiler var mıydı sorusuyla devam edelim.

Gezi Direnişi örneğin, 'Arap Baharı' olarak adlandırılan sürecinin bir parçası olarak görülebilir mi?

Buna kesin olarak hayır diyoruz. Tunus'ta, Mısır'da, Libya'da ve Suriye'deki örneklerle Türkiye'deki Gezi Direnişi arasında politik bakımdan hiçbir benzerlik bulunmamaktadır. 'Arap Baharı'nın yaşandığı ülkelerde iktidarlar, genel olarak muhalefette olan İslamcı hareketler tarafından devrilmek istendi. Bu müdahaleler önemli ölçüde emperyalizmin desteği alınarak yapılmıştı. Ortaya konulan politik talepler ile Türkiye'de yaşanan Gezi Direnişi birbirinden çok ayrı noktaları temsil etmektedir.

Peki, Gezi Direnişi bugün AKP'nin de iddia ettiği gibi Sorosçu dış güçlerin bir 'Renkli Devrim' müdahalesi miydi?

Sorosçu renkli devrimler karşı devrimci karakter taşıyan ve doğrudan emperyalizm tarafından organize edilen müdahalelerdir. Şu bir gerçek ki, büyük halk hareketleri her zaman emperyalizm tarafından manipüle edilmek, yönlendirilmek istenir. Ancak Gezi baştan aşağıya Türkiye'nin ilerici birikiminin eseri olarak ortaya çıkmış bir halk hareketidir. Bu anlamıyla Gezi Direnişi dış güçlerin müdahalesinden etkilenmeyecek kadar yerli dinamiklere dayanmaktadır. Diğer yandan ABD emperyalizmi ve Soros'la yıllardır iş tutan AKP iktidarının kendisidir ve bu alanda safların değişmesi beklenmemelidir.

Bir diğer soru Gezi Direnişi'nin sınıfsal karakteri ile ilgilidir. Gezi Direnişi'ni bir işçi sınıfı kalkışması olarak tanımlamak mümkün değildir. Eylemlere katılanların ezici çoğunluğu çalışanlardan oluşsa da, eylemlerin temel motivasyonu sınıfsal bir mücadeleye dayanmıyordu. Tersinden, Gezi'yi bir orta sınıf hareketi olarak tanımlamak da haksızlık olacaktır. Gezi Direnişi farklı sınıflardan oluşan bir halk hareketidir; ancak bu durum, direnişin renginin emekçi karakterli olduğu gerçeğini değiştirmemiştir.

Her toplumsal mücadelede olduğu gibi Gezi'nin de kendi 'kurdu' vardır ve bunlar daha çok konuşulmayı hak etmektedir. İki, çokça dillendirilen "Gezi'nin ilk 3 günü iyiydi, sonra işin içine siyasetler girdi" cümlesinde kendini göstermiştir. Bu cümle örgütsüzlüğü propaganda eden liberalizmin Gezi üzerindeki etkisiyle açıklanabilir. Açık konuşalım, sol örgütlerin birçok eksikliği bulunuyordu ve solun örgütlü gücü kitle hareketini yönlendirmeye yetmemişti. Ancak solun mücadele deneyimi direnişin kırılma anlarında çok kritik müdahalelere imza atmıştır. Bu anlamıyla Gezi'nin örgütsüz bir halk hareketi olmasına yapılan övgünün örgütlenme düşmanı bir biçim alması önlenmelidir. Solun çubuğu bükeceği yer hareketin 'kendiliğindenci' yanı değil örgütlü yanı olmalıdır.

Değineceğimiz ikinci nokta, Geziyi seçilmiş hükümete karşı bir darbe girişimi olarak tanımlayanlarla ilgilidir. Dönemin BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın "Bu şekilde hükümeti devirecek, darbeye doğru götürecektir halk hareketini çıkarabilir miyiz? Ya da bu halk hareketini darbeye kanalize edebilir miyiz?... Bu yüzden de bir mesafe koyduk. Buradan bir darbe çıkarmak isteyenlerle birlikte olmayız biz." açıklaması

dir. Kürt siyasi hareketi ile AKP'nin 'Çözüm Süreci' görüşmelerinin devam ettiği bir süreçte ortaya konan bu tavır unutulmamalıdır.

Demirtaş, Sırrı Süreyya Önder'in Gezi'deki rolünü için ise "Sırrı Bey de ağaç için ordaydı ama sonradan olay öyle bir boyuta vardı ki Sırrı bey bu konuda dikkatli davrandı. O da darbecilere hizmet etme girişiminde bulunmadı sadece

duyarlılık için oradaydı" demişti.

Bizim Gezi'miz ile "ağaç duyarlılığı" için orada bulunanların Gezisinin arasında fersah fersah fark bulunmaktadır.

Gezi Direnişi ne dış güçlerin oyunu ne de Ergenekoncuların bir darbe girişimiydi. Bu değerlendirmelerin hepsi birer çarpıtma olduğu kadar,

ülkemizin ilerici birikimini küçümseyerek yok saymaktadır. Gezi, bu ülke topraklarında yaşayanların ilerici birikiminin en gerçek, en görkemli direnişidir. Gezi Direnişi, direnişimiz... Adıyla sanıyla bu haklın direnişidir.

GEZİ YARGILANAMAZ!

| EVRİM ŞENÖZ

Gezi Parkı'ndaki mütevazı kitlenin bir kıvılcıGezi ve diğer ismiyle Haziran Direnişi, 9 yıl önce, milyonlarca yurttaşın sokağa çıkarak, başka bir ülke istemini haykırdığı direnişin şanlı ismidir. Hiçbir zaman bu direnişi sindiremeyen iktidar ise, tam 9 senedir bu direnişin meşruluğuna saldırıyor.

Bu saldırılardan bazıları da hiç şüphesiz yargılamalar eliyle oluyor. Gezi'nin yıldönümüne yaklaşırken, 25 Nisan 2022 günü Gezi yargılamalarının en sonuncusuna ilişkin verilen karar, bunun açık bir göstergesi.

Kısaca yargılamaların seyri...

Aslında bu dava, Gezi'nin ilk yargılanmaya çalışılması değildi. 8 Temmuz 2013 tarihinde İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu'nun Gezi Parkı'nın yeniden halkın hizmetine açıldığını ilan etmesi üzerine Gezi'ye gitmeye çalışırken gözaltına alınan Mücella Yapıcı ve Ali Çerkezoğlu gibi isimlerin yer aldığı 26 kişiye "örgüt kurmak ve yönetmek", "toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanuna muhalefet" suçlarından 2014 yılında dava açılmış ve Nisan 2015'te tüm sanıklar beraat etmişti.

İkinci dava ise, daha sonra FETÖ/PYD'den arananlar listesine girecek olan Muammer Akkaş tarafından verilmiş olan talimatlar üzerine yapılan telefon dinlemelerine göre şekillendirilerek oluşturulmuştur. 746 kişinin müşteki olduğu Mart 2019'da görülmeye başlanan davada, 16 sanık hükümeti ortadan kaldırmaya teşebbüs, nitelikli yağma, nitelikli yaralama vb. suçlardan yargılanmaktadır.

Haziran 2019'da duruşmaları başlayan yargılamada, mahkeme tarafından 18 Şubat 2020'de tutuklu sanık Osman Kavala da olmak üzere duruşmalara katılan sanıkların hepsine beraat kararı verildi. Ne var ki, tahliyesinin hemen ardından gözaltına alınan ve ne hikmetse FETÖ arananlarından Akkaş'ın oluşturduğu Gezi davasında sanık diye yargılanan Kavala, 19 Şubat'ta eski CIA danışmanı Barkey ile 15 Temmuz Darbe Girişimi'ne yardım ettiği iddiasıyla "devletin güvenliği veya iç veya dış siyasal yararları bakımından, niteliği itibarıyla, gizli kalması gereken bilgileri, siyasal veya askerî casusluk maksadıyla temin etmek" suçuyla yeniden tutuklandı.

Gezi davasında verilen beraat kararları 22 Ocak

2021 tarihinde istinafta bozuldu. Kavala'nın casusluk suçlamasıyla ilgili yürütülen davası, Gezi davası ile birleştirildi. Yine Beşiktaş Çarşı grubunun Yargıtay'da bozulan davası Gezi davasıyla birleştirildi ancak yeniden yapılan yargılamaların dördüncü duruşmasında tekrar ayrıldı.

Gezi davasının 25 Nisan 2022 tarihinde oyçokluğuyla verilen kararında ise, Kavala, 19 Şubat 2020 tarihinden beri tutuklu olmasına neden olan casusluk suçlamasından beraat ederken, daha önce beraat ettiği Gezi dosyasından müebbet hapis cezası aldı, yine daha önce beraat eden Mücella Yapıcı, Tayfun Kahraman ve Can Atalay'ın için de bulunduğu diğer sanıklara 18'er yıl hapis cezası verildi.

Gezi davası hukuki değil, siyasi bir hesaplaşmadır

Bu davanın gerçek bir yargılama olmadığı, bir siyasi hesaplaşma olduğu açık. İktidar, 2013 yılında kendisine başkaldıran yurttaşları yargılamak, taleplerinin meşruluğu ve haklılığını lekelemek istiyor.

Yargılamanın kendisi bunu çok net olarak gösteriyor.

Yargılananlar, aynı delillerle ilk duruşmalardan sonra beraat etmiş ve istinaftan sonraki duruşmalardan sonra yine aynı delillerle ceza almışlardır.

Mahkeme heyeti üyelerinden biri karşı oy kullanmış ve karşı oy yazısında dosyada bulunan dinlenme kayıtlarının aslında hukuka aykırı olarak elde edildiğini, bu nedenle yasak delile dayanılarak hükme gidilemeyeceğini, aksi kabul edilse de bu kayıtları destekleyen somut kanıtların olmadığını, bu kayıtların tek başına belirtilen suçlardan mahkumiyet kararı verilmesine yeterli olmadığını belirterek sanıkların beraat etmesi gerektiğini belirtmiştir.

Mahkeme heyeti hakimlerinden Murat Bircan'ın 2018'de AKP'den milletvekili aday adayı olduğu tespit edilmesine rağmen reddi hâkim talebi kabul edilmeyen dosyada, heyet üyesinin yazmış olduğu karşı oy yazısından da görüldüğü üzere, hukuki hiçbir yönü bulunmayan kararların verildiği ve sanıklara cezaların yağdırıldığı gün -neredeyse kararın verildiği aynı saatlerde- yargı

mensuplarıyla iftarda buluşan Erdoğan'ın "Milletimizin yargıya güveni giderek yükseliyor" demesi boşuna değildir. İktidar tarafından istenmeyen kararlar verildiğinde yargıyı her seferinde eleştiren Erdoğan, istediği kararların çıkmasıyla birlikte kendi güvenini tazelemiştir. Millet değil, kendisinin güveni yargıya artmaktadır.

Gezi yargılamaları halkın yargılanması talebidir ancak halkı yargılayamazsınız

Bakıldığında bu davada iddialara konu edilen konuşmalar, eylemler aslında Gezi Direnişi zamanında milyonlarca kişinin yaptıklarıdır. Davadaki sanıkların yargılanması, aslında bizim eylemlerimizin yargılanması talebidir. Davadaki sanıkların yargılanması, güzel bir ülke özlemi duyarak sokaklara çıkıp hayatını kaybeden gençlerimizin, Berkin'in, Mehmet'in, Abdullah'ın, Ethem'in, Ali İsmail'in, Medeni'nin yargılanması talebidir. Erdoğan'ın da istediği budur.

Gezi Direnişi AKP hükümetinin en büyük korkusu.... Erdoğan, bu nedenle Direnişe katılan milyonlarca yurttaşta "çapulcular, teröristler, çürükler, sürtükler, provokatörler, alçaklar" demeye, camilerde içki içtiler yalanlarını dillendirmeye devam ediyor. Halkın bu meşru direnişini karalamak için yurtdışına bağlı bir örgütün bu işi organize ettiği iddiasıyla hayali bir örgüt yaratmaya çalışıyorlar. Çarşı grubunu buraya ekleyerek örgütsel organizasyonu büyütme düşüncü sonra kamuoyunda oluşacak tepkileri azaltmak için ayırıyorlar.

Sadece birkaç ağaç meselesi diye önemsizleştirilmeye, içini boşaltmaya çalışsalar da, yurtdışından destekli deseler de İç İşleri Bakanlığı'nın verilerine göre genç, yaşlı, erkek, kadın demeden ülkenin her yerinde gerici ve baskıcı bir hükümet istemeyen 3,5 milyon insanın sokağa çıktığı, "Hükümet istifa" diye haykırdığı bir başkaldırının tarihidir Gezi...

Ve tam da bu nedenle, ne Berkin, Mehmet, Abdullah, Ethem, Ali İsmail ve Medeni'nin ne de onların yan yana kol kola mücadele ettikleri milyonlarca kişinin meşru direnişine gölge düşürebilecekler. Gezi yargılanamaz ve yargıladıklarını zannedenler bir gün öyle olmadıkları er geç görecekler... Arkadaşlarımız elbet bir gün başları dik oradan çıkacaklar.

HAZİRAN'IN ÇOCUKLARI UNUTULMAZ!

SEMA AYDIN

Gezi eylemleri ya da Haziran Direnişi, halkın ayağa kalktığı, karanlığa artık yeter dediği, korku duvarlarının yıkıldığı, az rastlanır tarihi dönemeçlerden biriydi. Türkiye'nin 12 Eylül darbesi ile başlayan karşı devrim sürecinin, adım adım Siyasal İslamcı hareketi iktidara taşıdığı son uğraşında, memleketten umut kesilmez dedirten, görkemli bir halk hareketi olarak tarihe geçti Haziran Direnişi.

AKP iktidarı aradan geçen dokuz yıla rağmen Gezi'yi unutmadı. Halk hareketinin gücünü, meşruluğunu, baskı ile, zorbalık ile durdurulamaz olduğunu unutmadı. Bugün büyük bir manipülasyon ve yalan propagandasının devreye sokulması boşuna değildir.

Biz de unutmadık. Umudu yeniden nasıl yeşerttiğimizi, en karanlık gecelerden şafağın nasıl söktüğünü unutmadık. O görkemli direnişte yaşamlarını yitiren gençlerimizi unutmadık. Bir de "emri ben verdim" diyerek katilleri aklayanları hiç unutmadık.

Mehmet Ayvalıtış, Ali İsmail Korkmaz, Berkin Elvan, Abdullah Cömert, Ahmet Atakan, Ethem Sarısülük, Medeni Yıldırım, Hasan Ferit Gedik. Her biri umudu yeşerten gençlerdi. Milyonlarca yurttaş gibi Haziran Direnişi'ne katıldılar, karanlığa meydan okudular. Yaşamdan koparıldılar.

Mehmet Ayvalıtış, henüz 19 yaşındaydı. 2 Haziran 2013'te katıldığı eylemde, kasıtlı olarak üstüne sürülen aracın altında kalarak can verdi. Açılan davada Mehmet Ayvalıtış'ın ölümü kayıtlara trafik kazası olarak geçti, sanıklar beraat ettirildi. Oğlunun ölümüne kalbi dayanamayan anne Fadime Ayvalıtış kısa bir süre sonra hayatını kaybetti.

Fadime Ayvalıtış oğlunun ölümünden sonra acısını şu sözlerle paylaşıyordu; "Gezi direnişinde çocuklarını kaybeden biz anneler bir araya geldiğimizde ağlamaktan başka bir şey yapamıyoruz. Herkes kendi evladını anlatıyor. Herkes kendi kuzusunun güzel bir anısını anlatıyor. Daha yaramız kabuk bağlamamıştır, ama diğer taraftan da sürekli tuz basıyorlar. Başbakan başın sağ olsun demek bir yana arayıp sabır dileyebiliriz. Anneler ağlamasın diyor. Ben de diyorum ki, ilk başta biz anneleri öldürün ki biz evlatlarımız ölürken ağlamayalım."

Abdullah Cömert, 3 Haziran günü Antakya'da vurulduğunda henüz 22 yaşındaydı. Eylem sırasında yakın mesafeden hedef gözetilerek ateşlenen biber gazı kapsülünün başına isabet etmesi sonucu hayatını kaybetti. Abdullah Cömert'i vuran polis hakkında yapılan yargılama değişik bahanelerle 6 yıla indirildi. Emri veren diğer sorumlular ise hiç yargılanmadı. Dava sürecinde yaşananlar ise ibretlik. Hatay'da görülmesi gereken dava güvenlik gerekçesiyle Balıkesir'e alındı. Dava devam ederken anne Hatice Cömert hakkında Cumhurbaşkanı'nı tehdit ettiği gerekçesiyle dava açıldı.

Abdullah Cömert'in eylemlere ilişkin paylaştığı son mesajı kaldı geriye; "3 günde sadece 5 saat uyudum. Sayısız biber gazı yedim, 3 defa ölüm tehlikesi atlattım. Ve insanlar ne diyor biliyor musunuz? "Boş ver ülkeyi sen mi kurtaracaksın" Evet kurtarmasak da bu yolda öleceğiz. (O kadar yorgunum ki, 3 günde 7 tane enerji içeceği 9 tane ağır kesici ile ayaktayım. Sesim kısık vaziyette ama gene saat 6'da alanlardayım sadece devrim için)"

Ethem Sarısülük, 1 Haziran'da Ankara'da başından silahla vurulduğunda henüz 26 yaşındaydı.

14 gün yaşam mücadelesi verdi. 14 Haziran'da yaşama veda etti. İşçiydi. Lise yıllarından itibaren mücadelenin içerisinde yer aldı. Ethem'i vuran polis hakkında açılan davada olası kasıtlı öldürme suçundan verilen 7 yıl hapis cezası Yargıtay tarafından bozularak dava güvenlik gerekçesiyle Aksaray'a taşındı. Aksaray Ağır Ceza Mahkemesi ise Ethem'i vuran polisi meşru müdahalede taksirle sınırın aşılması suçundan önce 2 yıl 1 ay hapis cezası verdi. Bu ceza 10 bin 100 TL adli para cezasına çevrildi.

Sayfiye Sarısülük'ün, geçtiğimiz günlerde Ethem Sarısülük'ü anmak isteyenlere polis saldırısının ardından yaptığı konuşmada; "Söyleyecek söz bulamıyorum. Dokuz yıl oldu ama katiller yine çevremizde. Biz, 'Oğlumuz ölmedi' diyoruz. Yaşiyor. Biz, bir tane verdik, bin tane aldık. Tayyip bundan çatlıyor, çatlasın yine de. Her sene de yapacağım oğlumun yılını." Sözleri acıyı, öfkeyi ve kararlılığı aynı anda ifade ediyordu.

Geriye atılan her adım zulmü arttırır

Gezi eylemleri sırasında hayatını kaybeden bir diğer isim Medeni Yıldırım. Medeni 28 Haziran'da hayatını kaybettiğinde henüz 18 yaşındaydı. Diyarbakır'ın, Lice ilçesine bağlı Kayacık Köyü'ndeki karakolun yenilenip kalekol yapılmasını protesto eden insanların üstüne açılan ateş sırasında öldü.

Anne Fahriye Yıldırım'ın dava sürecinde söylediği şu sözler hafızalarımızda yer etmeye devam ediyor; "Asla geri adım atmayacağız. Geriye atılan her adım zulmü arttırır"

Daha 19 yaşında, düşlerinde özgür dünya: Ali İsmail Korkmaz

Ali İsmail Korkmaz henüz 19 yaşındaydı. Haziran Direnişi'ne öğrenci olduğu Eskişehir'de katılmıştı. Direnişin ilk günlerinde sivil giyimli saldırganlar tarafından feci şekilde dövüldü, başına aldığı darbenin etkisiyle beyin kanaması geçirirken Yunus Emre Devlet Hastanesi'nde görevli doktorlar tarafından önce polise ifade vermeye gönderildi. 20 saat geciken müdahalenin ardından 1 ay yoğun bakımda kaldıktan sonra hayatını kaybetti.

Ali İsmail Korkmaz çevresinde doğa, insan ve hayvan sevgisi ile biliniyordu. Eskişehir'de dikilen heykeli, adına kurulan vakıf ve Fenerbahçeli taraftar grubunun bestelediği marş ile anılmaya ve yaşamaya devam ediyor.

Ali İsmail Korkmaz'ın öldürülmesine ilişkin açılan davada polis memuru Mustafa Saldoğan hakkındaki kasten yaralama sonucu ölüme sebebiyet

vermek suçundan 10 yıl hapis cezası verildi. Ancak ilerleyen süreçte Gezi ana davasında Mustafa Saldoğan'ın mağdur olarak dinlendiği ortaya çıktı.

Ali İsmail'in darp edilirken söylediği "vurmayın öldüm" sözleri kaldı geriye. Ve anne Emel Korkmaz'a "Aliş'imi dövdüler, tekmelediler. Çok acı çekti yavrum. Keşke kurşunlasalardı oğlum." Dedirtecek bir acı ve öfke...

Ahmet Atakan, 22 yaşındaydı.

Antakya'da katıldığı Haziran Direnişi eyleminde polis tarafından kafasından gaz fişegiyle vurulup, çatıdan düşerek öldü. Aradan geçen 9 yılda Atakan'ın ölümü aydınlatılmadı, sorumlular yargılanmadı. Hatay Valiliği, Atakan'ın ölümünde sorumluluğu olduğu tespit edilen polisler hakkında soruşturma izni vermedi. Karara karşı Adana Bölge İdare Mahkemesine yapılan itiraz da reddedildi. Yine konuya ilişkin kamu davası açılması talebi de kabul edilmedi.

Atakan'ın ağabeyi Süleyman Atakan kardeşini şöyle tanımlıyor; "Kardeşim cana yakın, sevimli, cesur, sıcak kanlı bir insandı."

15'inde bir fidan: Berkin Elvan

15-16 Haziran gecesi, İstanbul Okmeydanı'ndaki evinden ekme almak için çıktı, polisin gaz fişegiyle başından vuruldu. 269 gün komada kaldı, 15. yaşına komada girdi. 11 Mart 2014'te öldüğünde 16 kiloydu.

Berkin'in ölümünün ardından dönemin Başbakan'ı Erdoğan'ın, Gaziantep'te gerçekleştirdiği mitingde Berkin Elvan'ı terörist ilan ettiği ve anne Gülsüm Elvan'ı yuhalattığı görüntüler ve yüzbinlerin katıldığı protestolar akıllarda kaldı.

Açılan dava ise yıllar süren adalet arayışının ve hukuk skandallarının adresi oldu. Son duruşmada polis memuru Fatih Dalgacı hakkında kasten öldürme suçundan 16 yıl 8 ay hapis cezası verildi, ancak davanın Yargıtay süreci beklenene için adli kontrol şartı ile serbest kalmasına hükmedildi.

Hasan Ferit Gedik 21 yaşındaydı

Hasan Ferit Gedik 21 yaşındaydı. 29 Eylül'de uyuşturucu çetelerine karşı İstanbul Gülsuyu'nda yapılan protesto yürüyüşünde 6 kurşunla vurularak öldürüldü. Sanıklar "kasten öldürme" suçundan 25'er yıl hapis cezasına çarptırıldı. Cezaevinde bulunan çete üyelerinin 2018 yılında Cumhurbaşkanı'na mektup yazarak "Cezaevlerinde emirlerinizi bekleyen, Afrin'de savaşmaya hazır neferleriniz var." dediği ortaya çıktı.

Haziran'ın çocukları unutulmaz

Haziran Direnişi hayatları pahasına direnen insanlarımızın eseri olarak akıllara kazandı. Ölenler unutulmadı. Geride kalanlar, ölenlerin adını, anısını ve mücadele bayrağını taşımaya devam ediyor. Haziran'da yaşamlarını kaybeden gençlerin isimleri ve mücadelesi dikilen anıtlarla, kurulan vakıflarla, kütüphanelerle, büyüyen çocuklarla, meydanları terk etmeyenlerin ellerinde yükselmeye devam ediyor. Onlar unutulmayacak. Katiller ve emri verenler ise tarihin kara sayfalarında silinip gidecekler.

Polis ablukası altında Gezi eylemleri

Haziran Direnişi'nin 9'uncu yılında Taksim Dayanışması'nın çağrısı üzerine Türkiye'nin farklı yerlerinde basın açıklamaları ve eylemler düzenlendi.

Taksim'de polis ablukası altında Gezi eylemi

Haziran Direnişi'nin 9. yılında Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla yapılacak eylem öncesi siyasi partiler ile emek ve meslek örgütü üyeleri TMMOB Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nin önünde toplandı.

Şubenin bulunduğu sokağı ablukaya alan polis, Gezi Parkı'nda anma yapmak üzere yürüyüşe geçmek isteyen kitleye müdahale etti. Taksim Dayanışması basın açıklaması bunun üzerine polis barikadı önünde okundu.

Sık sık "Her yer Taksim her yer direniş", "Bu daha başlangıç, mücadele devam" sloganlarının atıldığı açıklamada "Kavganın, hakaretin, öfkenin olağan, makbul bir siyaset yapma yöntemi ve seçim yatırımı haline getirilmesine; Gezi Parkı'nın yurttaşların kutuplaştırılacağı yeni bir araca dönüştürülmesine, her haksızlıkta her hukuksuzlukta sesini çıkaran, mağdurların sözü olan, özverili mücadeleleriyle simge olmuş bu ülkenin güzel insanların hapsedilmesinde tutulmasına izin vermeyelim" denildi. Açıklamanın sonrasında yaşanan polis müdahalesinde toplamda 170 kişi gözaltına alındı.

Aysel Tekerek: Gezi yargılanamaz, Gezi direnişi engellenemez

İstanbul'daki eylemde Türkiye Komünist Hareketi (TKH) İstanbul İl Örgütü üyeleri birlikte yer alan TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek de "Gezi'nin 9'uncu yıldönümünde, Gezi Direnişi'nde kaybettiğimiz arkadaşlarımızı anmak istedik. Ancak polisin müdahalesi sözkonusu oldu. Tüm halkımıza sesleniyoruz: Gezi yargılanamayacağı gibi, Gezi Direnişi de engellenemez. Mutlaka ama mutlaka başladığımız işi bitireceğiz. Bu karanlıkları aşıp aydınlık Türkiye'yi kuracağız" dedi.

İzmir'de Gezi eylemi

Taksim Dayanışması'nın tüm Türkiye'de 31 Mayıs günü yaptığı çağrı çerçevesinde İzmir'de de bir eylem düzenlendi.

İzmir Gündoğdu Meydanı'na yürüyen yüzlerce kişi burada kitlesel basın açıklaması düzenledi. Açıklamada sık sık "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganları atıldı. Sahneye "Karanlık gider Gezi kalır" yazılı pankart asılarak, Gezi Parkı eylemlerinde direnişinde yaşamını yitirenler anısına saygı duruşunda bulunuldu.

TKH İzmir İl Örgütü de "Haramilerin Saltanatını Yıkacağız" pankartı ile Gündoğdu Meydanı'nda yerini aldı.

Genç Köşe

Şimdi kavgayı büyütme vaktidir!

Bu memleket bizim! Bu gelecek bizim! Bu kavgamız bizim!

Bugün okul sıralarında olan bizler; yarın fabrikada, hastanede, laboratuvarında, akademide yaşamın var olduğu her yerde üretmeye, yaratmaya devam edeceğiz. İçine doğduğumuz toplumun yapısını belirleyebilmek bizim elimizde değil fakat nasıl bir toplumda yaşamak istediğimizi ve yarına ne bırakacağımızı belirleyebilir; var olana, dayatılana müdahale edebiliriz. Doğrusuyla da yanlışıyla da yarının toplumu, yaşamı bugünün gençlerinin ellerinde şekil alacaktır. İstersek dünyanın öbür ucuna gidelim, istersek doğduğumuz evde hayatımıza devam edelim yarının portresinde her bir tercihimizin fırça izi olacaktır.

"Geleceğimize sahip çıkıyoruz!" diyerek eyleme geçişimiz ise işte tam burada yarının yaratıcıları olacağımız yönünde edindiğimiz bilinç ile anlam bulmaktadır. Biliyoruz ki, geleceğimize sahip çıkmak demek insanca bir yaşamı var edebilmeyi hedeflemek demektir. İnsanca bir yaşam

ise ancak sömürünün olmadığı bir toplumda var olabilir. "Sömürü" öyle bir yere uzanmaktadır ki; emeğin, inancın, aklın, duygunun, taşın, toprağın insana ve doğaya dair ne varsa hepsinin üzerinden geçmektedir. Toplum ve özde gençler için sömürü ile işleyen hayatımızın güncel çıktıları, neden başka bir toplum istediğimizin kanıtıdır. Yaşadığımız yoksulluk emeğin sömürüsü ile doğmakta, hapsedildiğimiz gericilik inanç sömürüsü ile ortaya çıkmaktadır. Yetersiz ve niteliksiz eğitim ile çalınan zamanımız, ezberci bir eğitimle köreltilen zihinlerimiz yetmezmiş gibi mahkûm bırakıldığımız işsizlik ve sonucunda kaybolan bir gelecek. Tüm bunları ilk defa yazmıyoruz. Bugün gençlerin yaşadığı gelecek kaygısının, laikliğin yok edildiği, kitlelerin yoksullaştırıldığı, dışa bağımlılığın artırıldığı bir düzenin gençlere reva gördüğünden ibaret olduğunu da biliyoruz. Bu bilginin ve bilincin artık vücut bulmasını ete kemiğe bürünmesini, yaşamına sahip çıkmasını istiyoruz.

Gençliğin kendisine dayatılana razı olmayıp okuması ve sorgulaması gerektiğini, emekçilere karşı

sorumluluğunun bilincinde olmasını ve memleketine sahip çıkması gerektiğini biliyoruz. Bizim mücadelemiz insanla örülüyor ve iradesiyle hayata geçiyor. Dünün getirdiklerinden feyz alıyor, yarını kuracak olanlar olarak en büyük rolün biz gençlere düştüğünü biliyoruz.

Biz ki yarınlarda söz sahibi olanlar, bugün bu ülkede sonrasında eşitsizliğin ve adaletsizliğin var olduğu her yerde yeni bir düzeni, toplumu, insanı yaratabilmek için harekete geçiyoruz. "Anlamak yetmez, aslanı değiştirmektir." sözünün bilinci ile değiştirebilme iradesini ortaya koyabilecek ortak bir akli, örgütlü mücadeleyi büyütüyoruz. Emeğin simgesi orak çekici daha da yukarı kaldırıyor, kurtuluşun yolunun emekten yana olduğunu biliyoruz. Düzenin uşaklarına öfkemiz taze, emeğin iktidarını kurabilme yolunda ise ısrarımız güçlü, mücadelemizi örgütlediğimiz partimiz ve aklımız diri. Şimdi kavgayı büyütme vakti!

■ **Tilbe Su Aslanpay**

İnşaat işçilerinin direnişi kazanımla sonuçlandı

İyi-Sen Ankara Etlik Şehir Hastanesi'ndeki iş bırakma eyleminin kazanımla sonuçlandığını, direnen inşaat işçisi kazandığını duyurdu.

Ankara Etlik Şehir Hastanesi inşaatında çalışan İnşaat ve Yapı İşçileri Sendikası (İyi-Sen) üyesi inşaat işçileri, işveren Türkerler Holding ve AEMEC Mekanik ile görüşmelerin sonuç vermemesi üzerine 31 Mayıs'ta ücretler ödenene kadar iş bırakma eylemine başlamıştı.

İyi-Sen'den yapılan açıklamada "Ücret haktır gasp edilemez Ankara Etlik şehir hastanesinde üyelerimizin ücretlerini gasp etmeye çalışan, TÜRKERLER Holding ve AEMEC Mekanik örgütlü gücümüzle karşılaştı üyelerimizin talepleri ve ücretleri ödenene kadar iş bırakma eylemi devam edecektir" denilmiştir.

İş bırakma eyleminin ikinci gününde, İyi-Sen Ankara Etlik Şehir Hastanesi'ndeki iş bırakma eyleminin kazanımla sonuçlandığını, direnen inşaat işçisi kazandığını duyurdu.

İş bırakma eyleminin ikinci gününde, İyi-Sen Ankara Etlik Şehir Hastanesi'ndeki iş bırakma eyleminin kazanımla sonuçlandığını, direnen inşaat işçisi kazandığını duyurdu.

15-16 Haziran İşçi Direnişi'nin yıl dönümünde Manisa ve Alağa'da işçiler bir araya geliyor!

Haziran 1970 tarihinde gerçekleşen Türkiye işçi sınıfı tarihine geçen 15-16 Haziran İşçi Direnişinin yıl dönümünde Sınıf Tavrı'nın çağrısıyla Manisa ve Alağa'da işçiler bir araya gelecek.

Manisa'da 12 Haziran Pazar günü saat 16.00'da gerçekleşecek olan etkinlikte Sınıf Tavrı Yürütme Kurulu Üyesi Avukat Erkan Kılıç ve Birleşik Metal İşçileri Sendikası Örgütlenme Uzmanı Kemal Alım, konuşmacı olarak yer alacak.

İzmir Alağa'da 18 Haziran Cuma günü saat 18.00'da gerçekleşecek olan etkinlikte ise Türkiye Komünist Hareketi Merkez Komite üyesi İrmak İldır konuşmacı olarak yer alacak.

En büyük işçi eylemleri arasında yer alan 15-16 Haziran direnişinin ışığında gerçekleşecek olan buluşmalara "Değiştirirse bu düzeni işçiler değiştirir!" sloganıyla çağrı yapılıyor.

Manisa Etkinliği Yer: Eğitim Sen Manisa Şubesi (1. Anafartalar, C, Konuk Cd. No:37, 45020 Manisa)
İletişim: 0553 462 2296

Alağa Etkinliği Yer: Alağa Kültür Merkezi (Kurtuluş, Şht. Bülent Kula Cd. No:18, 35800 Alağa/İzmir)
İletişim:0507 154 6121

15-16 Haziran direnişinin ışığında işçiler buluşuyor!

MANİSA Sınıf Tavrı Komitesi yola çıkıyor!

KONUŞMACILAR: Av. Erkan Kılıç, Sınıf Tavrı Yürütme Kurulu Üyesi

Kemal Alım, Birleşik Metal İşçileri Sendikası Örgütlenme Uzmanı

TARİH: 12 HAZİRAN PAZAR, 16.00

YER: Eğitim Sen Manisa Şubesi (1. Anafartalar, C, Konuk Cd. No:37, 45020 Manisa)

İLETİŞİM: 0553 462 2296

sınıf tavrı

Yoldaştan Mektup

Plazadan Gezi'ye: Yer Altından Yer Üstüne

İstanbul'daki o büyük kalabalığı en çok şehir içi yolculuklarda görürsünüz. Yerin üstünde trafik, öfke, sinir ve umursamazlık birbirine girmektedir. Yer üstündeki bu karmaşaya göre yerin altında kısmen daha düzen vardır ama aynı zamanda daha karanlıktır. İstanbul'da ulaşımı yer altındaki metrolarla sağlıyoruz büyük oranda. Günümüzdeki hatlar içinde, yer altının en eskisi Yenikapı-Hacı Osman metrosu olmalı. Taksim-4. Levent arası ile başlayan seferler bugün eklenen yeni duraklar ile uzamış durumda ve aktarma istasyonlarından gelenlerle birlikte her gün yüzbinler taşınmaktadır.

Gün ortasında daha sakindir ama hafta içleri, sabah ve akşamları başka hikâyeler barındırır içinde. Belli duraklarda yükünü oldukça çoğaltır. Bu duraklar 'beyaz yakalılar'ın yoğun olduğu Mecidiyeköy-Maslak arasındadır, yolcular içinde ofis çalışanlarını ayırmak hiç de zor olmaz; yorgun, umutsuz, bıkkın, gergin yüzlerini kolaylıkla fark edersiniz.

Sabah işe giderken o gün yaşanacaklar kadar kendi sorunlarımız da tartışılır. Akşam saatleri ise, rutinin içinde kaybolmuş, kendine ayıracağı çoğu zamanı metro, metrobüs, otobüs sıralamasında harcayarak bir sonraki aktarmaya yetişmek en yakıcı derttir. Dikkatli baktığınızda yetersiz ücretler, çoğalmış borçlar, iş yerinde yaşanan mobbing, satış performans baskısı ve emek sö-

mürüsünün sonuçlarını iyi bir gözlemler yüzlerinden anlarsınız hemen.

Elbette çok dışarıdan bakıp lüks içinde yaşayan, konserden sinemaya koşan, yemeklerini her akşam hangi dünya mutfağından örneklerle süsleyeceğini düşünen, hangi mağazada hangi ayakkabıyı hangi kredi ile nasıl alacağını derdi ile çökmüş olanları da görebilirsiniz. Ve hatta, onları kendi sınıflarından kopartmak için orta sınıf belirsizliğine de hapsetmeye çalışabilirsiniz ama "çok dışarıda" iseniz...

Her vagona kendi aralarında örgütlenip konuşur bu beyaz yakalılar. Bu örgütlenme daha gündüzdüzen başlamıştır. Her konuşma iş yerindeki haksızlığı içerir. İstenen ve beklenen örgütlenme bu değildir ama onlar için terapidir ve bir sonraki güne kadar iyi gelmediğini kimse söyleyemez.

Bu rutini yalnız cuma akşamları bozulur bazen. Haftanın ağırlığını alacak bir buluşma ya da etkinlik varsa cuma günlerinde yüzleri daha farklı olurdu.

Ama bir perşembe akşamı, o vagonlar aynı yolcuları başka yüzlerle taşıdılar. Başka konuşmalar ve öfke vardır; bu sefer gözler ve yüzler farklıydı. Aynı bir güç vardır olması gerektiği gibi... Yolculuk, alınan önlemler gereği kısalmıştı ve son durak Taksim'den önce inildi. Büyük bir kalabalık yer al-

tından yer üstüne hırsla, öfkeyle çıktı ve kararlılıkla yolculuğun kalanını tamamladılar.

Ofisinden çıkıp Taksim'e gidenler o gün sabahlandılar ve sabah yeniden işlerine döndüler. Birkaç gün içinde sadece alanları değil, ofisleri de direniş noktalarına dönüştürdüler. Onlar Gezi'de bir türlü bulunmadığı söylenen işçilerdi, onlar plazaların emekçileriydiler.

O günden bugüne romantik anılar anlatıldı Gezi'yle ilgili. Ve bu romantizm her yıl bazen azalarak bazen de çoğalarak büyüdü. Sosyal medyadan "ah o eski günler" diyerek anılmaya devam edildi. Direnişleri ileriye götürecek olan anımlar değişti. O günkü gücü yeniden oluşturmak gerektiğini bilseler, bu iradeyi ortaya koysalar şimdi keşke.

Onlar o günden bugüne yine aynı rutine devam ediyorlar. Artık daha da yorgunlar... Sorunları katlandı, alınan açlık sınırındaki ücretlerle ve barınma sorunları ile yaşamaya çalışıyorlar. Daha da mutsuz görünüyorlar. Her gün çıktıkları merdivenlerin basamakları sanki biraz daha artıyor, katlanıyor gibi. Bir iş gerekiyor sanki, o zaman hemen koşmaya başlayacaklar basamaklara umurlarında olmadan ve yer altından yer üstüne ulaştıklarında nasıl da güce güç katacaklar. Hep birlikte göreceğiz...

■ Kerem Usluer / Bağlantı Kes Hareketi

Unut- mayaca- ğımız

